

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van

tot wijziging van het Besluit energie vervoer in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en ter uitvoering van het Klimaatakkoord

Op de voordracht van de Staatssecretaris voor Infrastructuur en Waterstaat van, nr. IenW/BSK-2021/ , Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (PbEU 2019, L 133) en de artikelen 9.7.1.2, eerste lid, 9.7.2.1, eerste en tweede lid, 9.7.2.4, derde lid, 9.7.2.5, tweede lid, 9.7.3.8, 9.7.4.1, eerste lid, onderdeel e, en tweede lid, 9.7.4.2, onderdelen a en c, 9.7.4.3, onderdelen a en b, 9.7.4.4, eerste lid, onderdelen a en b, en tweede lid, 9.7.4.7, tweede lid, 9.7.4.8, eerste en vijfde lid, 9.7.4.12, vierde lid, 9.7.4.13, vierde lid, 9.7.5.6, tweede lid, 9.8.2.1, eerste en derde lid, 9.8.2.5, tweede lid, van de Wet milieubeheer;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van , nr.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat van, nr. IenW/BSK-, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Besluit energie vervoer wordt als volgt gewijzigd.

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In alfabetische volgorde worden de volgende begrippen met de bijbehorende begripsomschrijvingen ingevoegd:

belastingentrepot: belastingentrepot als bedoeld in artikel 1a van de Wet op de accijns;

Codebesluit meerdere leveranciers op een aansluiting: Besluit van de Autoriteit Consument en Markt van 13 juli 2017, kenmerk ACM/DE/2017/203224, tot wijziging van de tariefstructuren en voorwaarden als bedoeld in artikel 27, 31 en artikel 54, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998 betreffende het faciliteren van meerdere leveranciers op een aansluiting (codebesluit meerdere leveranciers op een aansluiting);

hernieuwbare brandstofeenheid bijlage-IX-B: hernieuwbare brandstofeenheid bijlage-IX-B als bedoeld in artikel 9.7.3.1 van de wet;

soort hernieuwbare energie: de soorten hernieuwbare energie, bedoeld in artikel 9.7.4.1, eerste lid, van de wet.

2. De begrippen ‘verificateur hernieuwbare brandstof’, ‘verificatie hernieuwbare brandstof’ en ‘verificatieverklaring hernieuwbare brandstof’ met de bijbehorende begripsomschrijvingen vervallen.

B

Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

1. De in titel 9.7 van de wet opgenomen bepalingen met betrekking tot de leverancier tot eindverbruik zijn niet van toepassing op:
  - a. de leverancier tot eindverbruik over het kalenderjaar waarin zijn levering tot eindverbruik opgeteld minder is dan 500.000 liter;
  - b. zijn levering tot eindverbruik aan zeevaart.
2. Leveringen van biobrandstoffen aan zeevaart, met uitzondering van leveringen van biobrandstoffen die leiden tot bijschrijving van een hernieuwbare brandstofeenheid geavanceerd, zijn van de toepassing van paragraaf 9.7.4 van de wet uitgesloten.
3. Leveringen van biobrandstoffen en hernieuwbare brandstoffen aan luchtvaart en zeevaart zijn met ingang van 1 januari 2025 van de toepassing van paragraaf 9.7.4 van de wet uitgesloten.

C

In de titelaanduiding van hoofdstuk 1, paragraaf 2, vervalt ‘vervoer’.

D

Artikel 3 komt te luiden:

Artikel 3

1. Het gedeelte van de energie-inhoud van de levering tot eindverbruik, bedoeld in artikel 9.7.2.1, eerste lid, van de wet, is voor het kalenderjaar:
  - a. 2022: 16,4 procent;
  - b. 2023: 17,4 procent;
  - c. 2024: 18,5 procent;
  - d. 2025: 19,8 procent;
  - e. 2026: 21,1 procent;
  - f. 2027: 22,5 procent;

- g. 2028: 23,9 procent;
- h. 2029: 25,4 procent;
- i. 2030: 27,1 procent;

waarbij het aantal hernieuwbare brandstofeenheden naar boven wordt afgerond.

- 2. Voor de toepassing van het eerste lid, is het percentage van de energie-inhoud van de levering tot eindverbruik ingevuld met hernieuwbare brandstofeenheden conventioneel voor de kalenderjaren 2022 tot en met 2030 ten hoogste 1,2 procent, waarbij het aantal hernieuwbare brandstofeenheden conventioneel naar beneden wordt afgerond.
- 3. Voor de toepassing van het eerste lid, is het percentage van de energie-inhoud van de levering tot eindverbruik ingevuld met hernieuwbare brandstofeenheden geavanceerd voor het kalenderjaar:
  - a. 2022: ten minste 1,7 procent;
  - b. 2023: ten minste 2,3 procent;
  - c. 2024: ten minste 2,9 procent;
  - d. 2025: ten minste 3,5 procent;
  - e. 2026: ten minste 4,2 procent;
  - f. 2027: ten minste 4,9 procent;
  - g. 2028: ten minste 5,5 procent;
  - h. 2029: ten minste 6,3 procent;
  - i. 2030: ten minste 7,0 procent;

waarbij het aantal hernieuwbare brandstofeenheden geavanceerd naar boven wordt afgerond.

- 4. Voor de toepassing van het eerste lid, is het percentage van de energie-inhoud van de levering tot eindverbruik ingevuld met hernieuwbare brandstofeenheden bijlage IX-B voor de kalenderjaren 2022 tot en met 2030 ten hoogste 8,4 procent, waarbij het aantal hernieuwbare brandstofeenheden bijlage IX-B naar beneden wordt afgerond.

E

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

- 1. In het eerste lid wordt 'van benzine en diesel' vervangen door 'van benzine, diesel en zware stookolie'.
- 2. In het tweede lid vervalt 'direct'.

F

Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

- 1. Onder verlettering van de onderdelen c en d tot d en e wordt in het eerste lid een onderdeel ingevoegd, luidende:
  - c. het aantal op de rekening beschikbare hernieuwbare brandstofeenheden bijlage IX-B wordt afgeschreven, tot ten hoogste het in artikel 3, vierde lid, genoemde gedeelte van de energie-inhoud van de levering tot eindverbruik;
- 2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Indien na toepassing van de afschrijving, bedoeld in het eerste lid, niet is voldaan aan de jaarverplichting, wordt het aantal per soort verschuldigde hernieuwbare brandstofeenheden als volgt vastgesteld:
  - a. het aantal hernieuwbare brandstofeenheden conventioneel is even groot als het gedeelte van de energie-inhoud, bedoeld in artikel 3, tweede lid, dat de leverancier tot eindverbruik bij de afschrijving van de jaarverplichting ingevolge het eerste lid, onderdeel b, niet gebruikt heeft;
  - b. het aantal hernieuwbare brandstofeenheden bijlage IX-B is even groot als het gedeelte van de energie-inhoud, bedoeld in artikel 3, vierde lid, dat de leverancier tot eindverbruik bij de afschrijving van de jaarverplichting ingevolge het eerste lid, onderdeel c, niet gebruikt heeft;
  - c. het aantal hernieuwbare brandstofeenheden overig is even groot als de resterende jaarverplichting na toepassing van onderdelen a en b.

G

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na 'conventioneel,' toegevoegd 'bijlage IX-B,'.
2. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, luidende:
  2. Indien het aantal hernieuwbare brandstofeenheden bijlage IX-B op een rekening minder dan nul is, worden bijgeschreven hernieuwbare brandstofeenheden bijlage IX-B, overig en geavanceerd in deze volgorde afgeschreven.

H

In de titelaanduiding van hoofdstuk 1, paragraaf 4, vervalt 'vervoer'.

I

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, aanhef, vervalt 'voor vervoer'.
2. In het tweede lid vervalt 'onderdeel a,' en 'voor vervoer', wordt 'artikel 18, eerste lid' vervangen door 'artikel 30, eerste lid' en wordt aan het einde van de zin toegevoegd 'of belastingentrepot'.
3. Het derde lid komt te luiden:
  3. Vloeibare biobrandstof die wordt ingeboekt in het register, voldoet aan de duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria, bedoeld in artikel 29, tweede tot en met zevende lid en tiende lid, van de richtlijn hernieuwbare energie.
4. Het vierde lid komt te luiden:
  4. In afwijking van het derde lid voldoet vloeibare biobrandstof die vervaardigd is uit niet van landbouw, aquacultuur, visserij of bosbouw afkomstige afvalstoffen en residuen, aan de broeikasgasemissiereductiecriteria, bedoeld in artikel 29, tiende lid, van de richtlijn hernieuwbare energie.

5. In het zesde lid vervalt 'voor vervoer'.

J

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Gasvormige biobrandstof die aan vervoer in Nederland geleverd wordt met behulp van het gastransportnet, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, van de Gaswet, kan slechts worden ingeboekt in het register door een onderneming die afnemer is als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel o, van die wet en die:
  - a. een aansluiting heeft als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel m, van die wet, die uitsluitend bestemd is voor de levering van gas aan vervoer in Nederland en gekoppeld is aan een bemeterd leverpunt; of
  - b. over een bemeterd leverpunt beschikt, voorzien van een geregeld meetinstrument als bedoeld in artikel 1 van de Metrologiewet, met een geldige conformiteitsbeoordeling als bedoeld in artikel 6 van die wet en voorzien van de voor dat meetinstrument voorgeschreven merktekens als bedoeld in artikel 8 van die wet.
2. Onder vernummering van de leden drie tot en met vijf tot vier tot en met zes wordt een lid ingevoegd, luidende:
  3. Gasvormige biobrandstof die als waterstof aan vervoer in Nederland geleverd wordt, kan slechts worden ingeboekt in het register door de onderneming die beschikt over een vergunning bij of krachtens de Omgevingswet voor de ontvangst, de opslag en de verkoop van waterstof en die beschikt over een bemeterd leverpunt.

3. Het vierde lid (nieuw) komt te luiden:

4. Gasvormige biobrandstof die wordt ingeboekt in het register voldoet aan de duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria, bedoeld in artikel 29, tweede tot en met zevende lid en tiende lid, van de richtlijn hernieuwbare energie.

4. Het vijfde lid (nieuw) komt te luiden:

5. In afwijking van het vierde lid voldoet gasvormige biobrandstof die vervaardigd is uit niet van landbouw, aquacultuur, visserij of bosbouw afkomstige afvalstoffen en residuen aan de broeikasgasemissiereductiecriteria, bedoeld in artikel 29, tiende lid, van de richtlijn hernieuwbare energie.

K

Artikel 9, tweede lid, komt te luiden:

2. Vloeibare hernieuwbare brandstof wordt slechts ingeboekt in het register indien:
  - a. de soort voorkomt op een bij ministeriële regeling vast te stellen lijst van hernieuwbare brandstoffen;
  - b. voor de ingeboekte soort hernieuwbare brandstof de onderneming, bedoeld in het eerste lid, beschikt over een verificatieverklaring hernieuwbare brandstof, bedoeld in artikel 17, eerste lid; en

- c. de ingeboekte hernieuwbare brandstof voldoet aan de broeikasgasemissiereductiedrempels, bedoeld in artikel 25, tweede lid, van de richtlijn hernieuwbare energie.

L

Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9a

1. Gasvormige hernieuwbare brandstof die als waterstof aan vervoer in Nederland geleverd wordt, kan slechts worden ingeboekt in het register door een onderneming die beschikt over een vergunning bij of krachtens de Omgevingswet voor de ontvangst, de opslag en de verkoop van waterstof en die beschikt over een bemeterd leverpunt.
2. De gasvormige hernieuwbare brandstof, bedoeld in het eerste lid, die wordt ingeboekt in het register voldoet aan de broeikasgasemissiereductiedrempels, bedoeld in artikel 25, tweede lid, van de richtlijn hernieuwbare energie.
3. Voor gasvormige hernieuwbare brandstof die wordt ingeboekt in het register en voor de energie uit hernieuwbare bron met behulp waarvan die hernieuwbare brandstof is geproduceerd, is geen exploitatiesubsidie betaald.

M

Artikel 10 komt te luiden:

Artikel 10

1. Elektriciteit die geleverd wordt aan de bestemmingen, bedoeld in artikel 9.7.4.1, eerste lid, onderdeel e, van de wet, kan slechts worden ingeboekt in het register door een onderneming die afnemer is als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Elektriciteitswet 1998 en die:
  - a. een aansluiting heeft als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van die wet, dan wel een secundair allocatiepunt als bedoeld in het Codebesluit meerdere leveranciers op een aansluiting, dat uitsluitend bestemd is voor de levering van elektriciteit aan die bestemmingen en gekoppeld is aan een bemeterd leverpunt; of
  - b. beschikt over een bemeterd leverpunt, voorzien van een geregeld meetinstrument als bedoeld in artikel 1 van de Metrologiewet, met een geldige conformiteitsbeoordeling als bedoeld in artikel 6 van die wet en voorzien van de voor dat meetinstrument voorgeschreven merktekens als bedoeld in artikel 8 van die wet.
2. Elektriciteit die geleverd wordt aan de bestemmingen als bedoeld in artikel 9.7.4.1, eerste lid, onderdeel e, van de wet, met behulp van een directe lijn als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel ar, van de Elektriciteitswet 1998, kan slechts worden ingeboekt in het register door een onderneming die elektriciteit levert met behulp van een bemeterd leverpunt.
3. In afwijking van het eerste lid kan elektriciteit die geleverd wordt aan binnenvaartschepen worden ingeboekt in het register door een onderneming die de elektriciteit levert met behulp van een accupakket of elektrolyt.
4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over elektriciteit die geleverd wordt met behulp van een directe lijn als bedoeld in het tweede lid.
5. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over het aantonen van geleverde elektriciteit met behulp van een accupakket of elektrolyt als bedoeld in het derde lid.
6. Voor de elektriciteit als bedoeld in het tweede lid die wordt ingeboekt in het register is geen exploitatiesubsidie betaald.

N

Artikel 11 vervalt.

O

Artikel 12 komt te luiden:

Artikel 12

1. De energie-inhoud van de biobrandstof die is geproduceerd uit grondstoffen als bedoeld in artikel 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel b, of onderdeel c, van de wet, wordt in het register bij inboeking vermenigvuldigd met een bij ministeriële regeling te bepalen factor.
2. De energie-inhoud van bij ministeriële regeling aangewezen soorten hernieuwbare brandstof wordt, onder bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden, bij inboeking in het register vermenigvuldigd met een bij ministeriële regeling te bepalen factor.

P

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding '1.' geplaatst.
2. In het eerste lid (nieuw) vervalt 'direct'.
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
  2. Artikel 5 is van overeenkomstige toepassing.

Q

Artikel 23, tweede lid, komt te luiden:

2. De inboekverificateur toetst met een materialiteitsgrens van twee procent van de totale hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie per soort geleverde hernieuwbare energie waarop de verificatieverklaring betrekking heeft:
  - a. de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie naar energie-inhoud in verhouding tot de aantoonbaar in Nederland geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie; en
  - b. de overname van de kenmerken van en gegevens over de ingeboekte hernieuwbare energie.

R

In de titelaanduiding van hoofdstuk 1, paragraaf 5, vervalt 'vervoer'.

S

Artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid vervalt 'vervoer'.

2. In het vierde lid wordt, onder verlettering van onderdeel c tot d, een onderdeel ingevoegd, luidende:

- c. hernieuwbare brandstofeenheden bijlage IX-B;

T

In artikel 30, onderdeel a, wordt 'per soort ingeboekte hernieuwbare energie vervoer' vervangen door 'per ingeboekte soort hernieuwbare energie'.

U

Artikel 31 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a vervalt 'tot de datum van publicatie'.
2. In onderdeel c wordt '1 april' vervangen door '1 mei'.

V

In artikel 33 vervalt het begrip 'Kyotorekening' met de bijbehorende begripsomschrijving.

W

Artikel 36 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding '1.' geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
  2. De gevolgen van een ambtshalve vaststelling als bedoeld in artikel 9.8.2.4, eerste of tweede lid, van de wet, worden verrekend met het saldo van het lopende kalenderjaar.

X

Artikel 37 komt te luiden:

Artikel 37

1. Bij de afschrijving, bedoeld in artikel 9.8.2.5, eerste lid, onderdeel b, van de wet, wordt het aantal per soort hernieuwbare brandstofeenheden afgeschreven, volgens de volgorde, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdelen b tot en met e.
2. Artikel 5, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Y

De titelaanduiding van hoofdstuk 2, paragraaf 3, komt te luiden:

§ 3. Hernieuwbare brandstofeenheden

Z

De artikelen 39 tot en met 41 vervallen.

AA

In artikel 45, tweede lid, wordt 'de artikel 9.8.2.5' vervangen door 'artikel 9.8.2.5'.

AB

Artikel 48 vervalt.

Artikel II

De artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

DE STAATSSECRETARIS VOOR INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,

NOTA VAN TOELICHTING

I. Algemeen deel

1. Inleiding

Dit besluit betreft een wijziging van het Besluit energie vervoer. Het Besluit energie vervoer bevat regels ter uitwerking van de titels 9.7 en 9.8 van de Wet milieubeheer. Onderhavige wijzigingen zijn het gevolg van de wijziging van titel 9.7 van de Wet milieubeheer, in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europese Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (PbEU L 328)(herschikking; hierna: richtlijn hernieuwbare energie), in aanmerking genomen de afspraken uit het Klimaatakkoord¹ ten aanzien van aanvullende inzet van hernieuwbare energie in het wegverkeer.

In titel 9.7 van de Wet milieubeheer is de systematiek hernieuwbare energie neergelegd, die Nederland ingevoerd heeft om zijn landsverplichting hernieuwbare energie te behalen. Deze systematiek bestaat uit twee hoofdonderdelen: enerzijds verplicht de systematiek brandstofleveranciers, die hoeveelheden benzine, diesel en zware stookolie tot verbruik uitslaan aan andere bestemmingen dan zeevaart, tot het jaarlijks leveren van een vooraf vastgestelde compenserende prestatie energie uit hernieuwbare bronnen in de vorm van hernieuwbare brandstofeenheden (HBE's), de zogenaamde jaarverplichting; anderzijds beloont de systematiek de ondernemingen die energie uit hernieuwbare bronnen aan vervoer leveren met HBE's, de zogenaamde inboekbevoegdheid.

Volgens de richtlijn hernieuwbare energie dient de lidstaat van zijn brandstofleveranciers een bijdrage aan het behalen van de landsverplichting hernieuwbare energie in vervoer te verlangen die niet lager dan 14% van het eindverbruik van energie in de lidstaat is. Met het oog op de berekening van deze minimumbijdrage, mag de lidstaat de energie-inhoud van bepaalde soorten geleverde hernieuwbare energie en de geleverde hernieuwbare energie aan bepaalde bestemmingen, met een bepaalde factor vermenigvuldigen.

Door het toekennen van een gemiddelde broeikasgasbesparing aan de HBE, is de systematiek hernieuwbare energie ook dienstbaar aan het behalen van de reductieverplichting van de richtlijn brandstofkwaliteit², zoals omgezet in titel 9.8 van de Wet milieubeheer.

De vaststelling van de (nieuwe) richtlijn hernieuwbare energie leidt tot een aanpassing van de reeds bestaande systematiek hernieuwbare energie van titel 9.7 van de Wet milieubeheer, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de afspraken uit het Klimaatakkoord.

Naast de wijzigingen in het Besluit energie vervoer die samenhangen met de aanpassing van titel 9.7 van de Wet milieubeheer, worden met dit wijzigingsbesluit tevens enkele artikelen in het Besluit energie vervoer aangepast ter verbetering van de bestaande systematiek van titel 9.8 van de Wet milieubeheer. Hoewel in het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn hernieuwbare energie ook een belangrijke wijziging van de systematiek van titel 9.8 van de Wet milieubeheer wordt voorgesteld (introductie van een broeikasgasreductie-eenheid, BKE), is in de bijbehorende memorie van toelichting bij het

---

¹ Zie Kamerstukken II, 2018/19, 32813, nr. 342, p. 48 ev.

² Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG van de Raad (PbEG L 350).

wetsvoorstel ook aangegeven dat deze systematiek op een later moment wordt geïntroduceerd. De met dit besluit voorgestelde wijziging van het Besluit energie vervoer bevat derhalve niet de nadere regels ter uitwerking van dit nieuwe BKE-instrumentarium, maar ziet met name op het schrappen van artikelen die betrekking hebben op exploitatiereductie-eenheden (JER's), die ingevolge het wetsvoorstel in titel 9.8 van de Wet milieubeheer komen te vervallen.

De onderhavige wijzigingen van het Besluit energie vervoer worden in hoofdlijnen in hoofdstuk 2 van deze nota van toelichting toegelicht. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 nader ingegaan op aspecten rondom de uitvoering en handhaving van de (nieuwe) regels van de systematiek hernieuwbare energie, terwijl in hoofdstuk 4 de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu worden toegelicht. Hoofdstuk 5 behandelt de advisering en consultatie van dit wijzigingsbesluit en hoofdstuk 6 bevat de implementatietabel van de Richtlijn hernieuwbare energie. Het tweede deel van deze nota van toelichting bevat een artikelsgewijze toelichting.

2. Hoofdlijnen wijziging Besluit energie vervoer

2.1 Samenvatting op hoofdlijnen

Het hoofddoel van het nationale beleid betreffende energie voor vervoer en daarmee de systematiek hernieuwbare energie, is het behalen (dan wel het leveren van een significante bijdrage aan het behalen) van de landsdoelstelling uit de richtlijn hernieuwbare energie, rekening houdend met de afspraken uit het Klimaatakkoord in het kader van de Parijsdoelstelling.

Deze doelstellingen dienen binnen een robuuste systematiek verwezenlijkt te worden, waarin de nadruk op een hernieuwbare energiedrager van hoge kwaliteit, bijvoorbeeld biobrandstof uit bijlage IX A-grondstoffen (geavanceerde biobrandstof), ligt. De noodzakelijke wijziging van de systematiek hernieuwbare energie wordt vormgegeven langs drie beleidshoofdoelen, te weten de:

- robuustheid van de systematiek (paragraaf 2.2);
- kwaliteit van de hernieuwbare energiedragers (paragraaf 2.3);
- kwantitatieve bijdrage aan de klimaatdoelstelling (paragraaf 2.4).

Gelet op de dynamiek in de markt van hernieuwbare energie voor vervoer, is van belang om regelmatig evaluaties uit te voeren. Zoals toegezegd aan de Tweede Kamer³, zal de eerste evaluatie twee jaar na inwerkingtreding van de nieuwe regels plaatsvinden. Deze evaluatie is gericht op de effecten van de aangescherpte maatregelen ter versterking van het toezicht en ter vergroting van de transparantie in het licht van het advies, neergelegd in de Integrale Ketenanalyse Duurzame Biobrandstoffen.⁴ Bij de evaluatie zal worden beoordeeld of de maatregelen ter versterking van de systematiek afdoende zijn of dat aanvullende maatregelen geboden zijn.

Bij deze evaluatie zal ook worden beoordeeld of de systematiek hernieuwbare energie, in het bijzonder de hoogte van de jaarverplichting en de hoogte van de vermenigvuldigers van ingeboekte leveringen van hernieuwbare energie, op koers ligt om de beoogde bijdragen aan de klimaatverplichtingen te verwezenlijken.

Tot slot wordt ook de inboekbevoegdheid voor luchtvaart en zeevaart onderdeel van de evaluatie. De inboekbevoegdheid voor deze bestemmingen eindigt uiterlijk per 1 januari 2025, tenzij sectorspecifiek beleid een eerdere beëindiging van de inboekbevoegdheid voor de sector mogelijk maakt. Leidend is en blijft of de vrijwillige inboekbevoegdheid

---

³ Kamerstukken II, 2019/20, 32813, nr. 553.

⁴ Zie noot 3.

voor luchtvaart en zeevaart te verenigen is met de randvoorwaarde dat met de jaarverplichting hernieuwbare energie de nationale en Europese klimaatdoelstellingen voor wegvervoer en binnenvaart worden behaald. De evaluatie kan onder meer benut worden om te beoordelen of de transitie richting een eigen systematiek op schema ligt voor een naadloze aansluiting op vastgesteld (inter)nationaal beleid. Daarbij is bovengenoemde randvoorwaarde altijd leidend.

2.2 Robuustheid van de systematiek

Na een reeks fraudezaken met biobrandstoffen in binnen- en buitenland, is meer aandacht ontstaan voor maatregelen ter versterking van certificeringssystemen voor de duurzaamheid van biobrandstoffen. In deze context verlangt de (herziene) richtlijn hernieuwbare energie dat lidstaten (publiek) toezicht op de conformiteit beoordelingsinstantie (hierna: cbi) gaan houden. Daarnaast voorziet de richtlijn in de oprichting van een Uniedatabank waarin door marktdeelnemers transacties en de duurzaamheidskenmerken van transportbrandstoffen worden bijgehouden, omwille van de vergroting van transparantie in de aanvoerketen van met name biobrandstof.

In Nederland was een fraude aanleiding voor het opstellen van de Integrale Ketenanalyse Duurzame Biobrandstoffen.⁵ Op grond van deze analyse zijn in de wijziging van titel 9.7 van de Wet milieubeheer de volgende maatregelen voorgesteld:

- publiek toezicht op biobrandstofproducenten in Nederland door de Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: NEa);
- publiek toezicht op gecertificeerde schakels in de keten van duurzaamheid in Nederland door de NEa.

Deze maatregelen verschaffen de NEa de bevoegdheden om de aanvoerketen van duurzame biobrandstoffen in Nederland te bewaken, opdat de systematiek hernieuwbare energie beter tegen misbruik gewapend is.

Daarnaast wordt in de EU een coalitie gevormd om strategische informatie-uitwisseling tussen beleid en toezicht mogelijk te maken.

2.3 Kwaliteit van de hernieuwbare energiedragers

Nederland stelt in het Klimaatakkoord, en de uitwerking daarvan in het SER-advies Biomassa in Balans⁶ en de daaropvolgende Kabinetsreactie Duurzaamheidskader Biograndstoffen⁷, aanvullende duurzaamheidseisen aan het gebruik van biograndstoffen⁸ en streeft waar mogelijk naar elektrificatie. Het Besluit energie vervoer geeft invulling aan dat Duurzaamheidskader.

Opmerking: <de percentages zijn geprognostiseerd op basis van bestaande data en trends. De definitieve vaststelling volgt zodra de rapportage over 2020 bekend is>

2.3.1 Limiet gebruik conventionele biobrandstof tot 2030 op niveau 2020 (1,2%)

⁵ Zie noot 3.

⁶ Biomassa in balans - Een duurzaamheidskader voor hoogwaardige inzet van biograndstoffen; SER 8 juli 2020.

⁷ Kamerstukken II, 2020Z19173

⁸ In het SER-advies (zie noot 6) wordt de term biograndstoffen geïntroduceerd, als substituut voor biomassa, teneinde beter de diversiteit en de waarde van biomassa weer te kunnen geven. In de Kabinetsreactie (zie noot 7) is de term biograndstoffen overgenomen.

Onder een conventionele biobrandstof wordt een biobrandstof uit voedsel- en voedergewassen verstaan. In het Klimaatakkoord is het volgende afgesproken: *"Daarom komen alle partijen overeen dat voor het realiseren van deze hernieuwbare energiedoelstelling voor transport (inclusief de 27 PJ) in ieder geval niet meer additionele biobrandstoffen uit voedsel- en voedergewassen in Nederland worden ingezet dan het niveau van 2020"*. Ter uitvoering van deze afspraak wordt het percentage van de limiet conventionele biobrandstof gemaximeerd op 1,2% van de energie-inhoud van de levering tot eindverbruik vastgesteld. Op wetsniveau is daarnaast vastgelegd dat alleen geleverde biobrandstof uit voedsel- en voedergewassen, die volgens de gedelegeerde verordening (EU) 2019/807⁹ een laag risico op indirecte veranderingen van landgebruik (ILUC) hebben, ingeboekt mag worden. Op dit moment geldt alleen palmolie als een grondstof met een hoog risico op ILUC en mag een geleverde biobrandstof uit palmolie bijgevolg niet ingeboekt worden, tenzij de palmolie een gecertificeerd laag risico op ILUC heeft. Dit is in lijn met motie Schonis.¹⁰ De regering volgt ter uitvoering van deze motie de gedelegeerde verordening (EU) 2019/807¹¹, om te bepalen welke grondstoffen een hoog risico op ILUC hebben. De gedelegeerde verordening is namelijk vastgesteld op basis van de best beschikbare en meest actuele data ten aanzien van ILUC. Deze gedelegeerde verordening zal door de Europese Commissie in 2021 worden geactualiseerd op basis van de best beschikbare wetenschappelijke data. Conform de motie van de leden Kroger en Lacin¹¹ neemt de regering bij deze actualisatie een proactieve rol op zich door onder andere haar kennis op dit domein te delen met de Europese Commissie en de andere lidstaten. Conform voornoemde motie Schonis zal de regering zich daarbij inspannen om ook sojaolie aan te merken als een grondstof met een hoog risico. De regering volgt dus in regelgevend opzicht de invulling die is gegeven met gedelegeerde verordening (EU) 2019/807 voor gewassen met hoog ILUC risico, maar tegelijkertijd zal het zich actief blijven inspannen om de partijen te wijzen op de afspraak uit het Klimaatakkoord waarin zij toezeggen de huidige praktijk waarin geen palm- en sojaolie wordt ingezet voor biobrandstoffen, voort te zetten.

Het gebruik van biobrandstof uit voedsel- en voedergewassen is nagenoeg stabiel gebleven tussen 2011 en 2019.¹² Het betrof bijna uitsluitend de inzet van biobrandstof uit suiker- en zetmeelhoudende gewassen als bio-ethanol in benzine. De inzet vindt voornamelijk plaats binnen de benzine E10-verplichting.¹³ Het lage percentage, in combinatie met de benzine E10-verplichting, laat nauwelijks ruimte over voor oliehoudende gewassen die een hoger risico op ILUC hebben, maar (vooralsnog) niet in de genoemde verordening opgenomen zijn.

2.3.2 Limiet inzet biobrandstof bijlage IX-deel B tot 2030 op niveau 2020 (8,4%; inclusief dubbeltelling)

---

⁹ Gedelegeerde verordening (EU) 2019/807 van de commissie van 13 maart 2019 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het bepalen van de grondstoffen met een hoog risico van indirecte veranderingen in landgebruik waarbij een belangrijke uitbreiding van het productiegebied naar land met grote koolstofvoorraden waar te nemen valt, en de certificering van biobrandstoffen, vloeibare biomassa en biomassa-brandstoffen met een laag risico op indirecte veranderingen in landgebruik (PbEU 2019, L 133). *Indirecte verandering in landgebruik vindt plaats wanneer de traditionele productie van gewassen voor voedsel- en voederdoeleinden wordt vervangen door de teelt van gewassen voor biobrandstof, vloeibare biomassa en biomassa-brandstof. Dergelijke bijkomende vraag vergroot de druk op land en kan leiden tot de uitbreiding van landbouwgrond naar gebieden met hoge koolstofvoorraden, zoals bos en veen, met extra broeikasgasemissies tot gevolg.*

¹⁰ Kamerstukken II, 2019/20, 31305, nr. 300.

¹¹ Kamerstukken II, 2018/19, 30196, nr. 645.

¹² Rapportage energie vervoer 2019; NEa 2019.

¹³ Artikel 2.9a Besluit brandstoffen luchtverontreiniging.

De richtlijn hernieuwbare energie beperkt de inzet van biobrandstof uit grondstoffen, bedoeld in bijlage IX-deel B van de richtlijn hernieuwbare energie, bij het voldoen aan de jaarverplichting. Bijlage IX-deel B bestaat momenteel uit de categorie gebruikt frituurvet en gebruikte bakolie en de categorie dierlijk vetten categorie 1 en 2. Het zijn grondstoffen die geen geavanceerde technologie vergen bij de omzetting naar een biobrandstof. De richtlijn hernieuwbare energie stelt een maximum limiet van 1,7% fysiek (3,4% met dubbeltelling) van de energie-inhoud van de levering tot eindverbruik bij het voldoen aan de 14%-minimumbijdrage van brandstofleveranciers aan het behalen van de nationale doelstelling hernieuwbare energie. In de context van het behalen van de nationale doelstelling hernieuwbare energie, stelt de richtlijn daarentegen geen limiet op het gebruik van biobrandstof uit deze grondstoffen.

Het succesvolle Nederlandse beleid op de inzet van biobrandstof uit afval en reststoffen, heeft bewerkstelligd dat biobrandstof, vervaardigd uit gebruikt frituurvet en gebruikte bakolie, in 2019 ongeveer 70% van alle ingezette hernieuwbare energie in vervoer vertegenwoordigde. Daarmee is invulling gegeven aan de beleidsdoelstelling om in te zetten op grondstofketens met een hoge CO₂-besparing. Het hanteren van de limiet uit de richtlijn hernieuwbare energie, zal bijgevolg een forse beperking van de inzet van deze biobrandstof tot gevolg hebben. Dit in weerwil van het feit dat de regering vanuit het Klimaatakkoord juist een hogere inzet van hernieuwbare energie verlangt dan de richtlijn hernieuwbare energie gebiedt. In het Klimaatakkoord is tevens afgesproken de inzet op afvalstromen en residuen voort te zetten. Biobrandstof uit bijlage IX B-grondstoffen kan zo binnen verantwoorde grenzen nog steeds een significante bijdrage leveren aan het behalen van de nationale doelstelling hernieuwbare energie. Daarnaast wordt de inzet van deze grondstoffen in sectoren als de luchtvaart en de chemie van belang.

Bij het voldoen aan de jaarverplichting wordt niettemin een limitering ingesteld van het gebruik van HBE's bijlage IX-B, tot het niveau van de fysiek gebruikte hoeveelheid biobrandstoffen uit de bijlage IX B-grondstoffen bij voldoening aan de jaarverplichting over 2020. Deze limitering maakt een vergroting van de inzet noodzakelijk van met name geavanceerde biobrandstof (die uit grondstoffen, genoemd in bijlage IX-deel A, vervaardigd is), hernieuwbare elektriciteit en hernieuwbare brandstoffen. Hernieuwbare brandstoffen en geavanceerde biobrandstoffen zijn gebaseerd op geavanceerde conversietechnieken en bevinden zich veelal in een ontwikkelingsfase. De beperking van het gebruik van biobrandstof uit bijlage IX B-grondstoffen tot de fysiek ingezette hoeveelheid voor de jaarverplichting van 2020, beoogt een goede afweging van de belangen van limitering, stabiliteit en groeiperspectief voor geavanceerde grondstofketens, omwille van de verwezenlijking van de opklimmende doelen uit het Klimaatakkoord. Om deze reden is aangesloten bij de afspraak vanuit het Klimaatakkoord om, bij het voldoen aan de jaarverplichting, zowel het gebruik van biobrandstof uit voedsel- en voedergewassen als die uit bijlage IX B-grondstoffen te beperken tot het niveau van 2020.

2.3.3 Subdoelstelling bevorderen groei inzet geavanceerde biobrandstoffen naar 7% in 2030 (inclusief dubbeltelling)

Door de beperking van het gebruik van biobrandstof uit de twee bovengenoemde grondstofcategorieën (voedsel en voedergewassen en de bijlage IX-deel B grondstoffen), moet bij een groeiende jaarverplichting van de brandstofleveranciers de inzet van biobrandstoffen in belangrijke mate voortkomen uit afvalstromen en residuen die in bijlage IX-deel A van de richtlijn hernieuwbare energie vermeld zijn (geavanceerde

biobrandstoffen). Het zijn grondstofketens en geavanceerde conversie-technologieën die veelal (in tegenstelling tot de voedsel- en voedergewassen en afvalstoffen uit bijlage IX-deel B) nog niet of beperkt commercieel beschikbaar zijn. Deze biobrandstof heeft daarom extra ondersteuning nodig, om de gewenste investeringen voor opschaling van de complexe conversietechnieken en de ontsluiting van duurzame reststromen, mogelijk te maken. De subdoelstelling van de jaarverplichting voor geavanceerde biobrandstof, die een minimum hoeveelheid vereist, is daartoe een belangrijk instrument. De richtlijn hernieuwbare energie verlangt een aandeel geavanceerde biobrandstof van 3,5% van de energie-inhoud in 2030, inclusief dubbeltelling (1,75% fysieke levering). Dit besluit verhoogt deze subdoelstelling naar 7%, inclusief dubbeltelling (3,5% fysieke levering), hetgeen aansluit bij de ambities uit het Klimaatakkoord om de aanvullende inzet van hernieuwbare energie in het wegvervoer voornamelijk met geavanceerde biobrandstoffen te behalen. Met oog op een verantwoorde groei van de hoeveelheid in Nederland geleverde beschikbare geavanceerde biobrandstof, is tevens €200 miljoen in het Klimaatakkoord¹⁴ uitgetrokken om de productie van deze biobrandstof te bevorderen, uit te werken in de Stimulering Duurzame Energieproductie en Klimaattransitie (SDE++) voor 2021. Het groeipad naar de 7% in 2030 zal lineair plaatsvinden, uitgaande van een 1,2% subdoelstelling voor 2021.

Een toename van de inzet in Nederland van deze, mede door middel van SDE++ gestimuleerde, productie van geavanceerde biobrandstof is op termijn ook aan te wenden in de sectoren waar alternatieven nog niet voorhanden zijn (luchtvaart, zeevaart en ook de chemie). Dit is in lijn met het gestelde Duurzaamheidskader biograndstoffen.¹⁵

2.3.4 Categorie overig, met onder andere hernieuwbare elektriciteit en hernieuwbare brandstoffen

Soorten hernieuwbare energie die in de richtlijn hernieuwbare energie niet beperkt of bevorderd worden, maar gebruikt kunnen worden bij het voldoen aan de jaarverplichting, vallen in de categorie overig. Het betreft hier de inzet van hernieuwbare elektriciteit, gasvormige hernieuwbare brandstof (waterstof op basis van hernieuwbare elektriciteit), vloeibare hernieuwbare brandstoffen en vloeibare biobrandstoffen uit gewassen die geen risico geven op uitbreiding van landbouwgronden (vang- en dekgewassen).

a. uitbreiding inboekmogelijkheid (hernieuwbare) elektriciteit

De huidige inboekbevoegdheid en jaarverplichting dragen significant bij aan de zakelijke rechtvaardiging voor producenten en leveranciers van de levering van elektriciteit aan vervoer.¹⁶ Ten opzichte van andere lidstaten vertegenwoordigt elektrisch vervoer in Nederland een relatief groot aandeel.¹⁷ De inboekbevoegdheid en de jaarverplichting hebben derhalve een aanvullend stimulerende werking op het pakket aan maatregelen, dat voor elektrisch vervoer (EV) in het Klimaatakkoord in paragraaf C2.4 afgesproken is.

In de voorgestelde wijziging van de Wet milieubeheer, kan (naast aan wegvoertuigen geleverde elektriciteit) ook geleverde elektriciteit aan andere bestemmingen dan spoorvoertuigen ingeboekt worden, zoals geleverde elektriciteit aan binnenvaartschepen. Voor de nieuwe bestemmingen van geleverde elektriciteit, wijst het Besluit energie

¹⁴ Klimaatakkoord, p.50 afspraak h.

¹⁵ Zie noot 7.

¹⁶ Onderzoek naar de businesscase van laadinfrastructuur; Ecorys (2020).

¹⁷ How to make the Renewable Energy Directive (RED II) work for renewable electricity in transport; Transport and Environment (2017).

vervoer de inboekers aan. Voor de levering van elektriciteit aan binnenvaart is daarbij rekening gehouden met nieuwe initiatieven, zoals de levering van elektriciteit met verwisselbare accupakketten en leveringen van opgeladen accu-elektrolyt. Naast de aanwijzing van nieuwe inboekers, voorziet het besluit in een verruiming in de voorwaarden voor het leveren van elektriciteit met een beleverd meterpunt: het betreft de mogelijkheid om van een secundair allocatiepunt gebruik te maken of met een bemeterd leverpunt met een geavanceerd meetinstrument. Beide bieden ze een alternatief voor de levering met een zogenaamde exclusieve aansluiting, te weten een aansluiting die uitsluitend dient om de laadpalen van elektriciteit te voorzien en bijgevolg gebruik van elektriciteit voor andere doeleinden niet toestaat. In het eerste geval wordt in het Besluit energie vervoer aangesloten bij het Codebesluit meerdere leveranciers op een aansluiting van de Autoriteit Consument en Markt, in het tweede geval wordt aangesloten bij de Metrologiewet, door de exclusiviteit niet te verlangen indien het bemeterd leverpunt van een geregeld meetinstrument als bedoeld in artikel 1 van de Metrologiewet voorzien is. Hierdoor worden de administratieve lasten voor het inboeken van elektriciteit verlaagd.¹⁸ Ook introduceert het Besluit energie vervoer de levering van hernieuwbare elektriciteit met behulp van een directe lijn. Met de introductie van de directe lijn wordt een beloning van de totale hoeveelheid geleverde (hernieuwbare) elektriciteit mogelijk, in plaats van een beloning op basis van de netgemiddelde hoeveelheid elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in Nederland.

b. vereisten voor hernieuwbare brandstoffen

Paragraaf 9.7.4 van de Wet milieubeheer somt de soorten geleverde hernieuwbare energie op die voor inboeken in aanmerking komen, waaronder de vloeibare en de gasvormige hernieuwbare brandstof. Het betreffen brandstoffen die met behulp van energie uit hernieuwbare bronnen (niet zijnde biomassa) vervaardigd zijn en aan vervoer geleverd worden. In het Besluit energie vervoer worden de inboekers van deze soorten hernieuwbare energie aangewezen, alsmede bepaald waaraan de hernieuwbare energie moet voldoen om ingeboekt te mogen worden.

Bij de hernieuwbare brandstof moet de hernieuwbare aard aangetoond worden. Immers, anders dan bij een biobrandstof, vertaalt de hernieuwbaarheid van de brandstof zich niet in een tastbare eigenschap. Ten aanzien van de vloeibare hernieuwbare brandstof voorziet de systematiek hernieuwbare energie sinds 2015 in de verificatie hernieuwbare brandstof. Omdat deze verificatie alleen in Nederland gebruikt kan worden om de hernieuwbare aard van de geleverde brandstof aan te tonen, bestaat de voorkeur om in de toekomst aan te sluiten bij een EU-breed geldende systematiek, zoals die bestaat voor biobrandstoffen. In de (herziene) richtlijn hernieuwbare energie heeft de Europese Commissie ook voor hernieuwbare brandstoffen de bevoegdheid verkregen om internationale vrijwillige systemen waarbij normen worden bepaald voor de productie van hernieuwbare brandstoffen, te erkennen. Om aan initiatieven op het gebied van hernieuwbare brandstoffen tegemoet te kunnen komen, blijft de bestaande mogelijkheid van (nationale) verificatie van kracht, totdat in de toekomst voldoende internationaal vrijwillige systemen voor de controle op hernieuwbare brandstoffen erkend zijn. De verificatievoorwaarden voor hernieuwbare brandstof worden in de Regeling energie vervoer uitgewerkt.

Voor het beoordelen van hernieuwbaarheid wordt onderscheid gemaakt in gasvormige en vloeibare hernieuwbare brandstoffen. De gasvormige hernieuwbare brandstoffen zijn leveringen van hernieuwbare waterstof, die in brandstofcelauto's ingezet worden. Om

---

¹⁸ Mogelijkheden en belemmeringen voor inboeken van hernieuwbare elektriciteit voor transport in de toekomstige jaarverplichting energie vervoer; Ecorys (2020).

dubbele inboekingen van geleverde hoeveelheden waterstof te voorkomen, dient de aangewezen inboeker een onderneming te zijn die uniek is, waarbij het voldoen aan die hoedanigheid op een eenvoudige en betrouwbare wijze te controleren is. Zo is de inboeker van geleverde gasvormige hernieuwbare brandstoffen de onderneming met een aansluiting op het gastransportnet, waarbij de tenaamstelling van de aansluiting met behulp van het Centraal Aansluitingen Register te controleren is. Om die reden wijst het Besluit energie vervoer de houder van een vergunning van de ontvangst, opslag en de levering van waterstof als inboeker aan, die waterstof met behulp van een bemeterd leverpunt aan vervoer levert. Evenals bij de inboeking van een geleverde gasvormige biobrandstof, zal bij de gasvormige hernieuwbare brandstof een vergroeningssystematiek met behulp van bijzondere garanties van oorsprong in de Regeling energie vervoer uitgewerkt worden.

Het huidige Besluit energie vervoer wijst de onderneming die vergunninghouder accijnsgoederenplaats voor minerale oliën, de geregistreerd geadresseerde voor minerale oliën en de importeur als inboeker van vloeibare hernieuwbare brandstof aan. De reden hiervoor is dat vloeibare hernieuwbare brandstoffen (bijvoorbeeld dieselveersers) accijnsgoederen zijn. Voor het aantonen van de hernieuwbaarheid van vloeibare hernieuwbare brandstoffen, geldt de verificatie hernieuwbare brandstof, die in de Regeling energie vervoer uitgewerkt is. Omwille van de controleerbaarheid en de traceerbaarheid, mag de keten uit slechts twee schakels bestaan, te weten de productielocatie van de vloeibaar hernieuwbare brandstof en de leverlocatie van de inboeker, waarbij geldt dat de hoeveelheid hernieuwbare brandstof met identiteitsbehoud van de productielocatie naar de leverlocatie verplaatst moet worden.

c. gewassen die geen uitbreiding van het landbouwareaal veroorzaken

Biobrandstoffen van landbouwgewassen (niet zijnde voedsel- en voedergewassen), die zowel een laag risico op ILUC hebben als die voldoen aan de kaders van de richtlijn hernieuwbare energie, worden nu niet in Nederland ingezet. Het betreft biobrandstoffen uit gewassen die geen uitbreiding van het landbouwareaal veroorzaken, in het bijzonder tussenteelten, die als vang- of dekgewas naast het hoofdgewas geteeld worden en die daardoor een bijdrage aan de circulaire landbouw leveren. De Europese Commissie werkt de vereisten uit die aan deze gewassen gesteld moet worden. Alleen in die gevallen waarin het gehanteerde duurzaamheidsstelsel een onderscheid kan maken tussen voedsel- en voedergewassen, die als hoofdgewas worden geteeld en voedsel- en voedergewassen, die als tussenteelt gelden, zal de inboeking van een geleverde hoeveelheid conventionele biobrandstof tot de bijschrijving van een HBE-overig leiden.

Een andere categorie van gewassen die geen uitbreiding van het landbouwareaal veroorzaken, zijn gewassen die op verlaten en gedegradeerde landbouwgronden geteeld worden. In het Duurzaamheidskader Biogronstoffen is aangegeven dat Nederland met de Europese Commissie in gesprek gaat over de inzet van deze gronden voor biogronstoffenteelt. In beide gevallen zullen nauwkeurig de afspraken van het Duurzaamheidskader met betrekking tot biogronstoffen worden nageleefd. Dit is conform de hiervoor geldende afspraak uit het Klimaatakkoord.

2.3.5 Voortzetten gerichte stimulering op gewenste energiedragers

Naast de beperking in het gebruik van HBE's-conventioneel (limiet conventioneel) en HBE's bijlage IX-B (limiet bijlage IX-B) en de verplichting tot gebruik van HBE's-geavanceerd (subdoelstelling geavanceerd) bij het voldoen aan de jaarverplichting, voorziet de systematiek hernieuwbare energie in het gebruik van vermenigvuldigers om de levering aan bepaalde sectoren te bevorderen of te beheersen, dan wel om een gelijk⁷

speelveld over de verschillende sectoren te bewerkstelligen. Zo is de dubbel telling een belangrijk instrument geweest om het gebruik van biobrandstof uit afvalstromen te bevorderen en heeft zij mede voor een goed vestigingsklimaat voor de afvalverwerkende industrie in Nederland gezorgd. De afgelopen jaren heeft dubbel telling in Nederland voor de inzet van biobrandstof uit voornamelijk afvalstromen (70% tot 80%) in plaats van voedsel- en voedergewassen gezorgd, terwijl in de lidstaten die geen dubbel telling van betere biobrandstof kennen, juist een veel lager percentage kennen (slechts 30% gemiddeld). Dubbel telling van biobrandstof uit afvalstromen zal bijgevolg ook in de nieuwe systematiek hernieuwbare energie voortgezet worden, met dien verstande dat deze systematiek meer aandacht voor het voorkomen van fraude zal hebben (zie paragraaf 2.2).

Bij het voortzetten van stimuleringsfactoren zal onderscheid gemaakt worden in de gebruikte grondstof voor de biobrandstof en in de bestemming van de geleverde hernieuwbare energie. De dubbel telling voor biobrandstof uit de grondstoffen van bijlage IX-A blijft bestaan en zal voor biobrandstof uit grondstoffen uit bijlage IX-B tot 1 januari 2025 voortgezet zal worden. In de eerder genoemde evaluatie (zie paragraaf 2.1), die twee jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe systematiek hernieuwbare energie plaatsvindt, zal bezien worden hoe na 1 januari 2025 het afbouwen van de dubbel telling van biobrandstof uit grondstoffen uit bijlage IX-B wordt vormgegeven, mede gelet op de opbouw van biobrandstof uit grondstoffen uit bijlage IX-A en mogelijke sectorspecifieke systemen voor het behalen van een CO₂-besparing in de lucht- en zeevaart.

Voor hernieuwbare elektriciteit wordt aangesloten bij de vermenigvuldigingsfactor uit de richtlijn hernieuwbare energie. In weerwil van de richtlijn hernieuwbare energie, zal de nationale systematiek hernieuwbare energie ook een vermenigvuldigingsfactor voor geleverde hernieuwbare brandstof (bijvoorbeeld waterstof uit hernieuwbare elektriciteit) bevatten. Dit betekent een beloning in het aantal bijgeschreven HBE's bij de inboeking van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare brandstof, die zich niet vertaalt in een hogere bijdrage aan het behalen van de nationale doelstelling hernieuwbare energie. Ook hernieuwbare brandstoffen, waaronder waterstof uit hernieuwbare elektriciteit, bevinden zich immers in de innovatiefase en zullen baat bij een dergelijke bevordering hebben. Dit sluit zowel aan bij de Kabinetsvisie waterstof¹⁹ als bij het SER-advies voor het Duurzaamheidskader, waarin de SER adviseert om de inzet van biobrandstof in licht wegtransport te verminderen en op elektrificatie in te zetten. De grootte van vermenigvuldigers worden vastgesteld in de Regeling energie vervoer.

2.4 Kwantitatieve bijdrage aan de klimaatdoelstelling

Uitgaande van een systeem dat het voldoen aan de inboekvoorwaarden van de geleverde hernieuwbare energie voldoende borgt, kan de systematiek hernieuwbare energie worden inzet voor het behalen van de kwantitatieve doelen voor vervoer uit de Richtlijn hernieuwbare energie en het Klimaatakkoord (CO₂-reductiedoelstelling). Dit leidt tot de onderstaande aanwending van de instrumenten die de systematiek hernieuwbare energie verschaft.

2.4.1 Behalen van 65 PJ hernieuwbare energie in vervoer (circa 5 Mton CO₂-reductie) met de jaarverplichting

In de Nationale Energieverkenning (NEV) uit 2017 is berekend dat Nederland met de jaarverplichting (ontstaan uit de vervoersverplichting van de richtlijn hernieuwbare energie) in 2030 33 PJ aan energie uit hernieuwbare bronnen zou verwezenlijken, gelijkstaand aan 2,5 Mton CO₂-reductie. Omwille van het voldoen aan de

¹⁹ Kamerstukken II, 2020/21, 32813, nr. 485.

'Parijsdoelstelling', is in het Klimaatakkoord afgesproken dat in 2030 een aanvullende hoeveelheid van 2 Mton CO₂-reductie in wegvervoer behaald moet worden. Deze 2 Mton mag met ten hoogste 27 PJ aan biobrandstof en hernieuwbare brandstof behaald worden. Daarnaast stelt het Klimaatakkoord een minimale doelstelling van 5 PJ aan gebruikte biobrandstoffen in de binnenvaart, hetgeen in 2030 een CO₂-reductie van circa 0,5 Mton oplevert. In de Green Deal Zeevaart, Binnenvaart en Havens is overeengekomen dat ook de binnenvaart onderdeel wordt van de jaarverplichting.²⁰ Deze doelstellingen beogen te bewerkstelligen dat met de jaarverplichting, over de totale plas in 2030 aan voornamelijk wegvervoer en binnenvaart geleverde benzine, diesel en zware stookolie, 65 PJ hernieuwbare energie geleverd wordt. Dit vertegenwoordigt 13,2% van de totaal aan die bestemmingen geleverde brandstof.

Aangezien de (Nederlandse) systematiek hernieuwbare energie de beleidsmatig gewenste stimuleringsfactoren als dubbelrekening van betere biobrandstof en andere vermenigvuldigers van soorten geleverde hernieuwbare energie kent, die bij de berekening van de nationale verplichting hernieuwbare energie niet gelden en bijgevolg veelal neerkomen op een halvering van de meetellende prestatie hernieuwbare energie, is het percentage van de jaarverplichting voor 2030 op 27,1% gezet. Met dit percentage wordt verwacht dat de kwantitatieve doelstelling van 5 Mton CO₂-reductie in energie voor vervoertoepassingen met het instrument jaarverplichting behaald wordt.

Om voor de periode 2022-2030 en tussenliggende jaren de hoogte van de verplichting in een percentage van de geleverde benzine, diesel en zware stookolie te bepalen, is uitgegaan van 65 PJ hernieuwbare energie in 2030. Om deze hoeveelheid energie om te kunnen zetten in een percentage, is nodig om een aanname te doen over de levering tot eindverbruik in 2030, te weten de totaal tot verbruik uitgeslagen benzine, diesel en zware stookolie, met uitzondering van leveringen aan zeevaart. De Klimaat- en Energieverkenning 2020 (hierna: KEV) verwacht dat de levering tot eindverbruik in 2030 436 PJ is, waarvan 51 PJ aan de binnenvaart wordt geleverd.²¹

Om de hoogte van de percentages te kunnen vaststellen, zijn een aantal aannames over de toekomstige invulling van de jaarverplichting gedaan. In de eerste plaats is aangenomen dat in 2030 de limiet voor biobrandstoffen uit voedsel- en voedergewassen bij het voldoen aan de jaarverplichting, die in het Klimaatakkoord afgesproken is, volledig opgevuld wordt. Ingeboekte biobrandstof uit deze grondstoffen, tellen één keer mee. In de tweede plaats wordt aangenomen dat in 2030 een hoeveelheid van 4,18 PJ hernieuwbare elektriciteit wordt ingeboekt. Aan de basis van deze aanname ligt de KEV, die veronderstelt dat in 2030 12,6 PJ aan elektrisch vervoer gebruikt zal worden. Van deze hoeveelheid totaal aan vervoer geleverde elektriciteit, wordt aangenomen dat 47% ingeboekt zal worden. Dit is de hoeveelheid elektriciteit die in 2018 aan elektrisch vervoer is geleverd en die inboekbaar is.²² Gelet op de rekenregels van de richtlijn hernieuwbare energie en het verwachte landelijk gemiddelde netpercentage, wordt verondersteld dat in 2030 70% van de geleverde elektriciteit hernieuwbaar is. Vervolgens wordt rekening gehouden met de vermenigvuldiger uit de richtlijn hernieuwbare energie voor elektrisch vervoer. Voor de hoeveelheid hernieuwbare waterstof, wordt aangenomen dat alle door de KEV verwachte waterstof in 2030 voldoet aan de in de richtlijn hernieuwbare energie genoemde broeikasgasemissiedrempel en dus ingeboekt mag worden omwille van de verkrijging van HBE's. Het betreft een geleverde hoeveelheid van 0,24 PJ, waarvan de energie-inhoud bij inboeking vermenigvuldigd wordt met een in de Regeling energie vervoer vast te stellen factor.

²⁰ Zie: <https://www.greendeals.nl/green-deals/green-deal-zeevaart-binnenvaart-en-havens>.

²¹ Klimaat- en Energieverkenning 2020; Planbureau voor de Leefomgeving 30 oktober 2020.

²² Mogelijkheden en belemmeringen voor inboeken van hernieuwbare elektriciteit voor transport in de toekomstige Jaarverplichting Energie Vervoer; Ecorys, mei 2020.

Met deze geleverde soorten hernieuwbare energie, zullen echter niet voldoende HBE's bijgeschreven worden om aan de jaarverplichting te voldoen. Het restant van de benodigde HBE's wordt verondersteld afkomstig te zijn van inboekingen van geleverde hoeveelheden biobrandstoffen geproduceerd uit afval en reststoffen.

De SER stelt dat in beginsel voldoende biograndstoffen beschikbaar zijn om in de Nederlandse behoefte te voorzien. Wel zijn keuzes nodig om de inzet te sturen naar toepassingen voor gebruik als hoogwaardige grondstof en voor overbrugging, zoals in bepaalde zwaar vervoer-segmenten. De jaarverplichting werd de afgelopen jaren voornamelijk (76% in 2019) behaald met behulp van in diesel bijgemengde hoeveelheden biodiesel uit *vetzuurmethylesters* (FAME). Als gevolg van de grenzen die de richtlijn brandstofkwaliteit aan de bijgemengde hoeveelheid FAME in diesel, die aan de milieutechnische specificatie EN590 voldoet, stelt, is ook de grens van het behalen van de jaarverplichting met die goedkope biobrandstof bereikt. De duurdere dieselvervanger *waterstof behandelde plantaardige olie* (HVO) wordt gezien als de meest voor de hand liggende mogelijkheid om aan de hogere jaarverplichting hernieuwbare energie te voldoen en toch binnen de milieutechnische specificatie van diesel te blijven. Daarbij moet worden gedacht aan bijmengpercentages van 30% (B30) binnen de EN590-norm. Binnen de milieutechnische specificatie van EN15940, mag deze geavanceerde biobrandstof ook in hogere percentages bijgemengd worden. Deze dieselvervangers kunnen in de zwaar vervoer-segmenten gebruikt worden. Dit zijn tevens, in lijn met het SER-advies, de sectoren die op middellange termijn afhankelijk blijven van verbrandingsmotoren en bijgevolg weinig alternatieven voor verduurzaming kennen. Ook bioLNG draagt bij aan de verduurzaming van deze sectoren, terwijl niet uitgesloten is dat ook andere brandstoffen uit de chemie ter vervanging van fossiele diesels ingezet kunnen worden, zolang geen alternatief voor de verbrandingsmotor in deze sectoren bestaat. Het personenvervoer zal in de periode tot 2030 steeds sneller elektrificeren (zie Klimaatakkoord paragraaf C2.4), hetgeen met name de benzineplas raakt. De jaarverplichting (die niet op geleverde elektriciteit betrekking heeft) en de beloning van ingeboekte hoeveelheden geleverde elektriciteit aan vervoer, beogen deze ontwikkeling te bevorderen.

2.4.2 *Brandstofleveranciers binnenvaart als onderdeel van de verplichting*

Het wetsvoorstel introduceert een jaarverplichting en een reductieverplichting over tot verbruik uitgeslagen diesel aan de binnenvaart (de jaarverplichting heeft ook betrekking op tot verbruik uitgeslagen benzine en zware stookolie, maar deze brandstoffen worden in de regel niet aan de binnenvaart geleverd). Daarmee doet de regering een afspraak uit de Green Deal Zeevaart, Binnenvaart en Havens gestand, teneinde in de binnenvaart niet alleen de schadelijke uitstoot (stikstofoxiden, zwaveloxiden en fijnstof) te verminderen, maar ook de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen. Leveranciers van diesel aan binnenvaart zijn zo ook verplicht om zich ter grootte van een jaarlijks oplopend percentage van de totale plas geleverde diesel met HBE's te verantwoorden. Deze HBE's mogen ook afkomstig zijn van ingeboekte leveringen van andere vormen van hernieuwbare energie geleverd aan andere bestemmingen.

De Nederlandse binnenvaartsector neemt hiermee als eerste in Europa de (financiële) verantwoordelijkheid om te verduurzamen. De gevolgen van de opname van de binnenvaart in de jaarverplichting zijn onderzocht door TNO en het Expertise en Innovatiecentrum Binnenvaart (EICB).²³ Belangrijke conclusie uit het onderzoek is dat een aantal (motor)technische risico's bestaan, maar dat ze acceptabel zijn. Met de juiste maatregelen kunnen technische problemen voorkomen worden. De maatregelen zelf zijn niet bijzonder ingewikkeld en omvatten met name goed beheer van het brandstofopslag-

²³ Onderzoek Biobrandstoffen binnenvaart; TNO & EICB.

en toevoersysteem. Dit houdt vooral in het regelmatig inspecteren en reinigen van het brandstofopslag- en toevoersysteem naar de motor en het regelmatig vervangen van brandstoffilters. Ook wordt aanbevolen om een extra filter in dit toevoersysteem te installeren (indien niet reeds aanwezig) en het eventueel eenmalig goed laten reinigen van de brandstoftank(s). De jaarverplichting van de brandstofleverancier zal zich naar verwachting in een kostenstijging van de brandstof vertalen. Daarvoor zijn een aantal scenario's geschetst. Hierover meer onder hoofdstuk 4.

De resultaten uit het onderzoek zijn besproken met het Centraal Bureau voor de Rijn- en Binnenvaart en met de Koninklijke BLN-Schuttevaer. Met deze brancheverenigingen uit de binnenvaart is afgesproken om de invoering van de jaarverplichting voor de binnenvaart door te zetten en om te monitoren of de toepassing van biobrandstof in de binnenvaart in de praktijk tot problemen leidt. Aan de hand van de binnengekomen informatie, zal worden bezien of verdere maatregelen nodig zijn.

2.4.3 Lineair groeipad aan verplichtingen tussen 2022 en 2030

Voor toename van de hoogte van het percentage van de jaarverplichting tussen 2022 en 2030 is in dit wijzigingsbesluit een lineair groeipad opgenomen, waarbij een lineaire stijging van fysieke PJ wordt beoogd. Deze keuze is gemaakt, omdat vanaf 2022 de brandstofplas waarover de verplichting wordt berekend toeneemt, doordat ook de benzine en diesel welke geleverd wordt aan binnenvaart onderdeel wordt van de verplichting. De verplichting wordt dus berekend over een groter aandeel benzine en diesel ten opzichte van 2021. Hierdoor zal de jaarverplichting procentueel in 2022 eerst een kleine daling kennen alvorens lineair te stijgen. Fysiek betekent dit wel een lineaire groei aan benodigde hernieuwbare energie in het systeem.

Voor een lineair groeipad is gekozen, omdat op deze manier ruimte wordt geboden voor een stabiele groei. Naar verwachting zal een sterkere ontwikkeling van geavanceerde brandstoffen voor wegverkeer en binnenvaart pas na 2025 optreden. Gelet op maatregelen om de robuustheid van de systematiek hernieuwbare energie te vergroten, zoals de uitbreiding van het publiek toezicht naar schakels in de keten van duurzaamheid en naar biobrandstoffabrikanten, alsmede de vergroting van de transparantie met de Uniedatabank, heeft deze ontwikkeling ook de voorkeur. Immers, deze maatregelen ter vergroting van de robuustheid van de systematiek zullen vanaf 2022 in werking treden en naar verwachting pas vanaf dat moment effect sorteren. Deze stabiliserende groei sluit ook goed aan bij de verwachting dat de productiecapaciteit voor geavanceerde (bio)brandstoffen pas de komende jaren op gang zal komen.

2.4.4 Beperking inboekbevoegdheid zeevaart, schrappen inboekbevoegdheid luchtvaart- en zeevaart vanaf 2025

Binnen de systematiek hernieuwbare energie bestaat een inboekbevoegdheid van geleverde hernieuwbare energie aan lucht- en zeevaart, zonder dat voor aan deze bestemmingen geleverde brandstof een jaarverplichting bestaat (kerosine is geen brandstof waarop de jaarverplichting betrekking heeft, terwijl zeevaart van de jaarverplichting uitgesloten is). Daarbij geldt dat geleverde brandstof en geleverde hernieuwbare energie aan de luchtvaart onderdeel zijn van de berekening van de landsverplichting van de richtlijn hernieuwbare energie, maar de zeevaart niet.²⁴ De inboekbevoegdheid voor geleverde hernieuwbare energie aan zeevaart en luchtvaart was

---

²⁴ Dat neemt niet weg dat leveringen aan zeevaart in de herziene Richtlijn hernieuwbare energie onderdeel van de berekening zijn van de 14%-minimumbijdrage die de lidstaat van zijn brandstofleveranciers aan het behalen van de landsverplichting hernieuwbare energie moet verlangen.

bedoeld om de acceptatie en inzet op beheersbare schaal van biobrandstof in deze sectoren te vergroten, vooruitlopend op toekomstige sectorspecifieke afspraken in internationaal verband. Op de randvoorwaarde dat de inboekbevoegdheid het behalen van de verschillende nationale en Europese klimaatverplichtingen niet in gevaar brengt, geeft zij deze sectoren een handelingsperspectief voor verduurzaming. Dit heeft tot een aantal initiatieven geleid om de zeevaart en luchtvaart te verduurzamen. Voor zowel de zeevaart als de luchtvaart geldt dat een inboekte hoeveelheid geleverde hernieuwbare energie niet bijdraagt aan de nationaal toerekenbare CO₂-reductie als bedoeld in het Klimaatakkoord, hoewel de inboeking wel de bijschrijving van HBE's tot gevolg heeft. Omdat het behalen van de nationale doelstelling met behulp van de jaarverplichting gebeurt, de jaarverplichting met HBE's ingevuld moet worden en deze HBE's uit inboekingen van geleverde hernieuwbare energie afkomstig zijn, zal de inboekbevoegdheid voor geleverde hernieuwbare energie aan beide sectoren al voor 2030 eindigen.

Bij het beëindigen van de inboekbevoegdheid van geleverde hernieuwbare energie aan zeevaart en luchtvaart in de overgang naar een sectorspecifiek beleid, is belangrijk om rekening te houden met de doelstellingen van verduurzaming in deze sectoren. Om hieraan recht te doen wordt de inboekbevoegdheid tot 1 januari 2025 voortgezet, tenzij sectorspecifiek beleid een eerdere beëindiging van de inboekbevoegdheid voor een sector mogelijk maakt. De inboekbevoegdheid tot 1 januari 2025 biedt voldoende ruimte en continuïteit om voor luchtvaart en zeevaart specifiek beleid te ontwikkelen. Een tijdige beëindiging van de inboekbevoegdheid van geleverde hernieuwbare energie aan luchtvaart en zeevaart is bovendien essentieel om zekerheid te verschaffen voor investeringen in wegvervoer en binnenvaart omwille van het behalen van de randvoorwaardelijke klimaatverplichting uit het Klimaatakkoord: de beoogde 65 PJ.

Inzake de ontwikkeling van sectorspecifieke beleid voor luchtvaart, zet de Minister van Infrastructuur en Waterstaat actief in op de invoering van een Europese bijmengverplichting. Indien een overeenstemming over een dergelijke verplichting niet of niet tijdig bereikt wordt, dan zal de minister naar de invoer van een nationale bijmengverplichting per 2023 streven.²⁵ De behoeften van de luchtvaart in termen van innovaties in technologie en grondstoffen voor biokerosine, sluiten aan bij die van wegvervoer en binnenvaart. De inboekbevoegdheid zal op deze manier de vraag naar nieuwe productiecapaciteit, in het bijzonder voor biokerosine, bevorderen. De verwachting is dat het aandeel van duurzame luchtvaartbrandstof de komende jaren nog beperkt zal zijn. Dit omdat de inzet van hernieuwbare energie in luchtvaart nog steeds duurder is dan die in andere sectoren, zelfs met de financiële prikkel in de vorm van de inboekbevoegdheid.

Voor zeevaart richt het handelingsperspectief voor de verduurzaming zich op (inter)nationaal sectorbeleid. Hiervoor lopen Europees en in IMO-verband verschillende processen. Ook heeft de regering in het Duurzaamheidskader Biograndstoffen toegezegd de doelmatigheid van een bijmengverplichting van hernieuwbare (bio)brandstoffen in de zeevaart te onderzoeken. Om een verstoring van het behalen van de nationale en Europese klimaatverplichtingen (zoals in 2020 gebeurd is²⁶) te voorkomen, zal de inboekbevoegdheid van geleverde hernieuwbare energie aan zeevaart vanaf 2022 alleen op geleverde geavanceerde (bio)brandstoffen zien. Naast biobrandstof uit de grondstoffen van bijlage IX-A van de richtlijn hernieuwbare energie worden hier ook hernieuwbare brandstoffen onder verstaan. Op deze manier wordt voorkomen dat bij het behalen van de jaarverplichting een onevenredig aandeel van HBE's uit geleverde

²⁵ Kamerstukken II, 2019/20, 31936, nr. 726.

²⁶ Kamerstukken II, 2019/20, 32813, nr. 571.

hoeveelheden hernieuwbare energie aan zeevaart afkomstig is. Tegelijkertijd bewerkstelligt de inboekbevoegdheid dat zeevaart, net zoals de andere sectoren, bijdraagt aan de vraag naar geavanceerde brandstoffen, hetgeen zich in een vraag naar nieuwe productiecapaciteit vertaalt.

2.4.5 Vermenigvuldigers voor geleverde hernieuwbare energie aan zeevaart en luchtvaart

Voor de berekening van de 14%-minimumbijdrage voor het behalen van de vervoersdoelstelling aan brandstofleveranciers in de richtlijn hernieuwbare energie, introduceert de Uniewetgever een vermenigvuldiger van 1,2 voor geleverde hernieuwbare energie aan zeevaart en luchtvaart, voor zover zij geen conventionele biobrandstof betreft (dus uit voedsel en voedergewassen vervaardigd is). Op wetsniveau is een delegatiegrondslag opgenomen voor deze vermenigvuldiger. In de systematiek hernieuwbare energie zal deze vermenigvuldiger echter benut worden om de inzet van hernieuwbare energie in deze sectoren ofwel te bevorderen (vermenigvuldiger groter dan 1), dan wel te beperken (vermenigvuldiger kleiner dan 1). Een bevordering beoogt een handelingsperspectief voor de sector te bieden (voornamelijk luchtvaart), terwijl een beperking aan de orde is wanneer de geleverde hoeveelheden hernieuwbare energie het behalen van de primaire doelen van het instrument (de nationale en Europese verplichtingen) bedreigt (uitsluitend zeevaart). De daadwerkelijke vermenigvuldigingfactor wordt in de Regeling energie vervoer vastgelegd.

3. Uitvoering en handhaving

De NEa is primair verantwoordelijk voor de uitvoering (artikel 2.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer) en handhaving (artikel 18.2f, tweede lid, van de Wet milieubeheer) van de systematiek onder de richtlijn hernieuwbare energie en de richtlijn brandstofkwaliteit, uitgewerkt in de titels 9.7 en 9.8 van de Wet milieubeheer. Ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wet milieubeheer dient het bestuur van de NEa te zorgen dat de werkzaamheden, die voortvloeien uit artikel 18.2f, gescheiden van de overige werkzaamheden uitgevoerd worden.

De NEa beheert het Register energie voor vervoer. Dit register bestaat uit het register hernieuwbare energie en het register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies. Deze registers zijn essentieel voor het halen van de doelstellingen van de richtlijn hernieuwbare energie en de rapportage- en reductieverplichting van de richtlijn brandstofkwaliteit. De systematiek zoals deze via de titels 9.7 en 9.8 van de Wet milieubeheer in het Besluit energie vervoer en in de Regeling energie vervoer is ingesteld, kent een samenspel van verificaties en handhaving. De normen voor de inboekverificatie, de correcte invoer van fossiele brandstoffen en brandstoffen uit verschillende hernieuwbare bronnen worden in het Besluit energie vervoer en de Regeling energie vervoer vastgesteld. Daarmee wordt een eenduidige verificatie geborgd. Ook worden eisen aan de verificateurs vastgelegd.

De NEa is tevens de handhavende instantie. Daartoe beschikt de NEa onder andere over handhavinginstrumenten, zoals het opleggen van een last onder dwangsom (artikel 18.6b van de Wet milieubeheer) of een bestuurlijke boete (artikel 18.16s van de Wet milieubeheer). De NEa sluit onder meer overeenkomsten met de Rijksbelastingdienst over het uitwisselen van gegevens ten behoeve van het toezicht.

4. Gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu

4.1. Administratieve en uitvoeringlasten

Bedrijven

De administratieve lasten zijn bepaald op basis van een eigen inschatting door het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat en de NEa. Omdat deze wijziging in regelgeving voortbouwt op de reeds bestaande systematiek, blijven de lasten in grote mate gelijk aan de lasten uit de bestaande systematiek. Dit geldt voor partijen die in de huidige systematiek al actief zijn. Nieuwe partijen zullen gelijke administratieve lasten ondervinden.

– Biobrandstofproducenten

De administratieve lasten voor de biobrandstofproducenten nemen door deze wetwijziging niet toe. Het beleid beoogt nieuwe investeringen te ondersteunen in met name geavanceerde biobrandstoffen, hernieuwbare elektriciteit, hernieuwbare waterstof en hernieuwbare brandstoffen.

– Inboekers

Een exacte prijsinschatting van de vier soorten HBE's die de bedrijven bij inboeken van de verschillende hernieuwbare energie op hun rekening krijgen bijgeschreven is moeilijk te maken. Dit is afhankelijk van de toekomstige ontwikkelingen van de brandstoffenmarkt.

– Brandstofleveranciers met een jaarverplichting

Voor bedrijven die in de huidige systematiek al een jaarverplichting hadden zullen de administratieve lasten niet of nauwelijks toenemen. De brandstofleveranciers die brandstoffen leveren aan de binnenvaart komen onder de jaarverplichting te vallen. Dit heeft tot gevolg dat de administratieve lasten voor brandstofleveranciers aan de binnenvaart zullen stijgen naar een gelijk niveau als wat nu reeds voor de brandstofleveranciers aan met name wegvervoer geldt.

– Rapportageplichtigen

Omdat de huidige rapportageplicht blijft bestaan in afwachting van een latere inwerkingtreding van de nieuwe titel 9.8 uit de Wet milieubeheer nemen de lasten voor het behalen van de reductieverplichting niet toe. Voor brandstofleveranciers aan binnenvaart die met deze wijziging onder de verplichting vallen zullen de administratieve lasten nieuw zijn. Echter, deze lasten zullen beperkt zijn gezien er wordt aangesloten op de jaarverplichting.

- Kosten voor de consument

De extra inzet van hernieuwbare brandstof leidt tot hogere brandstofprijzen. Onder de aanname dat de meerkosten volledig worden doorberekend aan de gebruiker resulteren meerkosten van 135 tot 378 miljoen euro in 2030. Grofweg komt 60% voor rekening van huishoudens en 40% voor bedrijven op basis van het aandeel in de getankte brandstof (CBS, 2020). Het deel dat voor rekening komt van het buitenland is 5 tot 10%.

Voor de binnenvaart kan worden opgemerkt dat het onderzoek van TNO en EICB heeft uitgewezen dat de bulkprijzen van biodiesel op basis van UCO, globaal op dit moment een factor 3 hoger liggen dan die van standaard dieselbrandstof. De prijzen zijn onderhevig aan verandering en daarom is het lastig een inschatting te maken van de extra kosten. Tot nu heeft de binnenvaart maar een deel van de werkelijke meerkosten betaald, omdat de gebruikte biobrandstof gewoonlijk wordt aangemeld onder de RED verplichting van wegtransport. Door het oplopende bijmengpercentage is de kostenstijging het hoogst in 2030 (tussen €46 en €127 miljoen). Dat zal in de eerste jaren een stuk lager liggen vanwege het lagere bijmengpercentage. Naast de extra

brandstofkosten moet rekening gehouden worden met een beperkte toename van onderhoudskosten aan het brandstofsysteem.

- Gevolgen voor het milieu

Deze verandering van de wet- en regelgeving heeft positieve gevolgen voor het milieu. Het vermindert de broeikasgasemissies van vervoersbrandstoffen. Jaarlijks wordt gestreefd naar een oplopend aandeel hernieuwbare energie in vervoer. In 2030 is het doel om 65 PJ hernieuwbare energie in wegvervoer en binnenvaart in 2030 te realiseren met dit instrument ter vervanging van benzine en diesel. Het beleid stuurt bij de inzet van biobrandstoffen ten behoeve van de 65 PJ op de inzet van afvalstoffen en residuen die gekenmerkt worden door hoge CO₂-reductieprestaties in de keten.

5. Advisering en internetconsultatie

Advisering

Voor de totstandkoming van de (uitvoerings)systematiek is samengewerkt met de NEa en de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO). Gedurende de totstandkoming van het ontwerpbesluit zijn de diverse brancheorganisaties van biobrandstofproducenten en oliemaatschappijen en de instellingen voor vrijwillige duurzaamheidsystemen en verificatie geconsulteerd.

Handhaafbaarheids-, uitvoerbaarheids- en fraudebestendigheidstoets NEa

PM

Internetconsultatie

PM

6. Implementatietabel Richtlijn (EU) 2018/2001

In onderstaande implementatietabel is aangegeven in welk artikel van de Wet milieubeheer en onderhavig Besluit energie vervoer de artikelen van Richtlijn (EU) 2018/2001 worden geïmplementeerd.

Indien in de middelste kolom is aangegeven 'Geen implementatie in de Wm/Bev', wordt hiermee bedoeld dat het betreffende artikel van Richtlijn (EU) 2018/2001 geen omzetting behoeft in de Wet milieubeheer en Besluit energie vervoer, maar (mogelijk) wel in andere wetgeving, in het bijzonder wetgeving onder de beleidsmatige verantwoordelijkheid van de minister van Economische Zaken en Klimaat en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, vanwege de in de richtlijn opgenomen bepalingen met betrekking tot hernieuwbare energie voor elektriciteit en hernieuwbare energie voor de verwarmings- en koelingssector.

<i>Artikel, -lid of -onderdeel Richtlijn (EU) 2018/2001</i>	<i>Geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (Wm) en Besluit energie vervoer (Bev)</i>	<i>Beleidsruimte ingevuld in Wm</i>
Artikel 1 <i>(onderwerp)</i>	Behoeft naar de aard geen implementatie	

<p>Artikel 2 <i>(definitions)</i></p>	<p>Onderdelen: 1: artikel 9.7.1.1 Wm; 2 en 3: geen implementatie in de Wm/Bev; 4 tot en met 27: behoeft geen implementatie in de Wm/Bev; 28: artikel 9.7.1.1 Wm; 29: geïmplementeerd via artikel 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel b, sub 2, Wm; 30 en 31: behoeft geen implementatie; 32 en 33: artikel 9.7.1.1 Wm; 34: geïmplementeerd via artikel 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel b, sub 1, Wm; 35: behoeft geen implementatie (zie ook definitie in artikel 9.8.1.1 Wm); 36: artikel 9.7.1.1 Wm; 37: behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie; 38: geïmplementeerd via artikel 9.7.1.1 Wm (verwerkt via definitie Leverancier tot eindverbruik); 39 en 40: artikel 9.7.1.1 Wm; 41 en 42: geïmplementeerd via artikel 9.7.4.6, eerste lid, onderdeel b, sub 1, Wm; 43: artikel 9.7.1.1 Wm 44 tot en met 47: behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie.</p>	
<p>Artikel 3 <i>(bindend algemeen streefcijfer van de Unie voor 2030)</i></p>	<p>Adresseert de lidstaat, behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie/feitelijk handelen vaststelling</p>	

<p>- Lid 2</p>	<p>- Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie / implementatie door feitelijk handelen</p> <p>- Artikel 9.7.1.3 Wm</p>	
<p>Artikel 29 <i>(Duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria voor biobrandstoffen, vloeibare biomassa en biomassa-brandstoffen)</i></p>	<p>Geïmplementeerd in artikel 9.7.4.2 en 9.7.4.3 Wm, jo. artikel 7, lid 3 en 4, en artikel 8, lid 4, Bev</p>	<p>Beleidskeuze (lid 14): lidstaten kunnen aanvullende criteria voor biomassa-brandstoffen vaststellen. Hier is voor gasvormige biomassa-brandstoffen in vervoer niet voor gekozen.</p>
<p>Artikel 30 <i>(Verificatie van de naleving van de duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria)</i></p> <p>- lid 1</p> <p>- lid 3, tweede alinea</p>	<p>Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie: onderdeel van certificering duurzaamheidssysteem ex artikel 30, lid 4, richtlijn (EU) 2018/2001; verwerkt in bewijs van duurzaamheid (Proof of Sustainability; PoS) ex artikel 9.7.4.2 en 9.7.4.3 Wm, jo. artikel 15 t/m 23 Bev</p> <p>- Toepassing massabalans in artikel 9.7.6.2 Wm, nader uit te werken in de Regeling energie vervoer.</p> <p>- Informatie door bevoegde autoriteiten in artikel 9.7.4.14 Wm, jo. artikel 32 Bev</p>	<p>Beleidskeuze (lid 6): lidstaten kunnen nationale systemen instellen voor naleving. Niet voor gekozen.</p>

<p>- lid 4 – 8 en lid 10</p> <p>- lid 9</p>	<p>- Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie</p> <p>- Artikel 9.7.6.3 Wm</p>	
<p>Artikel 31</p> <p><i>(Berekening van het broeikasgaseffect van biobrandstoffen, vloeibare biomassa en biomassa-brandstoffen)</i></p> <p>- lid 1</p> <p>- lid 2 tot en met 6</p>	<p>- behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie: onderdeel van certificering duurzaamheidssysteem ex artikel 30, lid 4, richtlijn (EU) 2018/2001; verwerkt in bewijs van duurzaamheid (Proof of Sustainability; PoS) ex artikel 9.7.4.2, nader uitgewerkt in Besluit energie vervoer</p> <p>- behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie</p>	<p>Beleidskeuze (lid 2 en 3): het indienen van verslagen over typische broeikasgasemissies. Hier is vooralsnog geen aanleiding voor.</p>
<p>Artikelen 32 tot en met 39</p>	<p>Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie</p>	
<p>Bijlage I</p> <p><i>(Totale nationale streefcijfers voor het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie in 2020)</i></p>	<p>Artikel 9.7.2.1 Wm, jo. artikel 3 Bev</p>	
<p>Bijlage II</p> <p><i>(Normaliseringscijfer voor het in aanmerking nemen van elektriciteit die is opgewekt met waterkracht en windenergie)</i></p>	<p>Geen implementatie in de Wm/Bev</p>	

Bijlage III <i>(Energie-inhoud van biobrandstoffen)</i>	Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie - data bijlage III verwerkt via inboeken in Register hernieuwbare energie en registerparameters	
Bijlage IV <i>(Certificering van installateurs)</i>	Geen implementatie in de Wm/Bev	
Bijlage V <i>(Regels voor het berekenen van het effect van biobrandstoffen, vloeibare biomassa en hun fossiele referentiebrandstoffen op de broeikasgasemissie)</i>	Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie - data bijlage V verwerkt via inboeken in Register hernieuwbare energie en registerparameters	
Bijlage VI <i>(Regels voor het berekenen van het effect van biomassa-brandstoffen de fossiele referentiebrandstoffen ervan op de broeikasgasemissie)</i>	Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie - data bijlage VI verwerkt via inboeken in Register hernieuwbare energie en registerparameters	
Bijlage VII <i>(Het in de berekening opnemen van energie verkregen uit warmtepompen)</i>	Geen implementatie in de Wm/Bev	
Bijlage VIII <i>(Geraamde emissies van biobrandstoffen, vloeibare biomassa en biomassa-brandstoffen ten gevolge van indirecte veranderingen in landgebruik)</i>	Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie – data bijlage VIII verwerkt via inboeken in Register hernieuwbare energie en registerparameters	
Bijlage IX <i>(Grondstoffen voor de productie van biogas voor vervoer en geavanceerde biobrandstoffen)</i>	Artikelen 9.7.4.6, eerste lid, onderdelen b en c, en artikel 9.7.4.8, eerste lid, Wm	
Bijlagen X en XI	Behoeft naar de aard van de bepaling geen implementatie	

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onderdeel A (artikel 1)

Enkele definities in dit artikel behoeven aanpassing, dan wel dienen toegevoegd te worden aan dit artikel. Enkele aanpassingen worden hieronder toegelicht.

belastingentrepot

De toevoeging van belastingentrepot aan het begrippenkader dient ter verduidelijking van de reikwijdte van de inboekbevoegdheid van een geleverde vloeibare biobrandstof, bedoeld in artikel 7. Ook een hoeveelheid vloeibare biobrandstof, die vanaf een locatie in het buitenland rechtstreeks in Nederland geleverd wordt, mag ingeboekt worden, voor zover de certificering van de inboeker zich over die locatie uitstrekt.

Codebesluit meerdere leveranciers op een aansluiting

Dit besluit van de Autoriteit Consument en Markt van 13 juli 2017, kenmerk ACM/DE/2017/203224, is bekendgemaakt in Staatscourant 2017, 39821.

soort hernieuwbare energie

Dit begrip is van belang bij de beoordeling van de materialiteit in de context van de inboekverificatie (artikel 23) en verduidelijkt dat de verificateur die beoordeling telkens afzonderlijk binnen de ingeboekte hoeveelheid vloeibare biobrandstof, gasvormige biobrandstof, vloeibare hernieuwbare brandstof, gasvormige hernieuwbare brandstof, onderscheidenlijk elektriciteit dient te doen.

Onderdeel B (artikel 2)

eerste lid

Dit artikellid geeft de uitzondering weer van de hoeveelheid tot verbruik uitgeslagen benzine, diesel en zware stookolie, waarop in beginsel ingevolge paragraaf 9.7.2 van de Wet milieubeheer een jaarverplichting rust. Het betreft de (bestaande) uitzondering bij een op jaarbasis geringe hoeveelheid uitslag tot verbruik van benzine, diesel en zware stookolie (levering tot eindverbruik) en de (nieuwe) uitzondering van levering tot eindverbruik aan zeevaart.

tweede en derde lid

Anders dan het eerste lid, dat de reikwijdte van de jaarverplichting betreft, zien deze leden op de reikwijdte van de inboekbevoegdheid. Het bepaalt dat de inboeker, ten aanzien van geleverde hoeveelheden vloeibare en gasvormige biobrandstof aan zeevaart, uitsluitend geleverde hoeveelheden biobrandstof uit grondstoffen uit bijlage IX-deel A van de richtlijn hernieuwbare energie inboeken mag. Dat betekent dat geleverde hoeveelheden biobrandstof uit conventionele grondstoffen en uit grondstoffen uit bijlage IX-deel B, niet voor een inboeking in aanmerking komen.

Na 1 januari 2025 is de inboeking van geleverde hoeveelheden (vloeibare en gasvormige) biobrandstof en (vloeibare en gasvormige) hernieuwbare brandstof aan lucht- en zeevaart niet langer toegestaan.

Onderdeel C (hoofdstuk 1, paragraaf 2), H (hoofdstuk 1, paragraaf 4) en R (hoofdstuk 1, paragraaf 5)

In de aanduiding van deze paragrafen vervalt 'vervoer', vanwege de met de in de Wet Milieubeheer opgenomen uitbreiding van de jaarverplichting over alle uitgeslagen benzine, diesel en zware stookolie, ongeacht de bestemming.

Onderdelen F en G (artikelen 5 en 6)

Artikel 5 beschrijft in het eerste lid de volgorde van afschrijving van de jaarverplichting. Met de invoering van de HBE bijlage IX-B in paragraaf 9.7.3 van de Wet milieubeheer, ~~§2~~

de opsomming met deze soort HBE aangevuld. Het tweede lid beschrijft de opbouw van het aantal verschuldigde HBE's-conventioneel, bijlage IX-B en overig, in die gevallen waarin de leverancier tot eindverbruik over onvoldoende HBE's beschikt om aan zijn jaarverplichting te voldoen. Het beoogt een voor de leverancier tot eindverbruik meest gunstige verdeling van verschuldigde HBE's te komen. Indien bijvoorbeeld de leverancier tot eindverbruik, bij het voldoen aan zijn jaarverplichting, in eerste instantie geen HBE's-conventioneel en een beperkt aantal HBE's bijlage IX-B gebruikt heeft, dan zal het register daar rekening mee houden bij de opbouw van het aantal verschuldigde HBE's

Artikel 6 geeft de volgorde van afschrijving per soort HBE bij een negatief saldo weer, beschrijft met andere woorden de volgorde van inlossing per soort HBE van het negatieve saldo dat ingevolge artikel 5, tweede lid, opgebouwd is. Daarbij geldt dat bijvoorbeeld een schuld in een hoeveelheid HBE's conventioneel, door een hoeveelheid HBE's bijlage IX-B, HBE's overig of HBE's geavanceerd ingelost mag worden. Deze afschrijving van een "hogere" soort HBE in het geval van een schuld van een "lagere" soort HBE, kan de rekeninghouder voorkomen door de hoeveelheid per soort op zijn rekening bij te schrijven HBE's te beheren.

voor het voldoen aan de jaarverplichting.

Onderdelen I (artikel 7), J (artikel 8), K (artikel 9), L, (artikel 9a) en M (artikel 10)

Bij elke soort geleverde soort hernieuwbare energie (bij elektriciteit alleen voor zover zij met behulp van een directe lijn geleverd is), geldt dat geen inboekbevoegdheid bestaat wanneer exploitatiesubsidie betaald is. Hierbij is de reikwijdte van deze bepaling van belang. Subsidie is het instrument dat de overheid inzet om een wenselijk geachte ontwikkeling te bevorderen, in de regel door het dragen van de kosten die niet terugverdiend kunnen worden. Met een vergoeding ter grootte van de zogenaamde onrendabele top, verkrijgt de vorm van hernieuwbare energie een concurrerende prijs en een zakelijke rechtvaardiging.

Het verbod op exploitatievergoeding beoogt te voorkomen dat een gesubsidieerde vorm van hernieuwbare energie niet een oneigenlijk concurrentievoordeel verkrijgt. Wanneer de onrendabele top geheel door de waarde van een hernieuwbare brandstofeenheid weggenomen is, komt de vorm van hernieuwbare energie niet ook in aanmerking voor subsidie. Dat betekent ook dat wanneer de onrendabele top niet geheel door een subsidie gedekt wordt, een hernieuwbare brandstofeenheid wel toegekend kan worden voor het resterende deel van de onrendabele top.

Onderdeel J (artikel 8)

Dit artikel verduidelijkt dat elke inboeker in de systematiek hernieuwbare energie een onderneming in de zin van de Handelsregisterwet is. Daarnaast breidt het de aanwijzing van de inboeker uit naar ook de inboeker die gas met behulp van een bemeterd leverpunt, voorzien van een geregeld meetinstrument als bedoeld in artikel 1 van de Metrologiewet, levert. Het betreft geen uitzondering op het vereiste van een aansluiting, als bedoeld in de Gaswet, maar biedt een alternatief voor het vereiste van de levering met een zogenaamde exclusieve aansluiting, te weten een aansluiting die uitsluitend voor de levering van gas aan vervoer bestemd is. Ten slotte voorziet het artikel in een aanwijzing van de leverancier van waterstof die uit biomassa vervaardigd is (ook een vorm van gasvormige biobrandstof).

Onderdeel K (artikel 9)

In de wijziging van artikel 9.7.4.4 van de Wet milieubeheer, is het vereiste van en de grondslag voor de verificatie hernieuwbare brandstof geschrapt. De wijziging van artikel 9 herstelt het vereiste van de verificatieverklaring hernieuwbare brandstof bij de inboeking van een geleverde hoeveelheid vloeibare hernieuwbare brandstof, terwijl zij tevens in de grondslag voor de verificatie hernieuwbare brandstof voorziet. De overige bepalingen blijven ongewijzigd.

Onderdeel L (artikel 9a)

Artikel 9a wijst de inboeker van een geleverde hoeveelheid gasvormig hernieuwbare brandstof aan (vooralsnog alleen voor waterstof) en geeft de voorwaarden weer waaraan de waterstof moet voldoen.

Onderdeel M (artikel 10)

Artikel 10 breidt zowel het aantal bestemmingen van in te boeken leveringen van elektriciteit uit, als de mogelijkheden tot inboeken van geleverde elektriciteit van bestaande inboekers. De bestaande inboekers van geleverde elektriciteit zijn ondernemingen met een aansluiting als bedoeld in de Elektriciteitswet 1998, waarbij de tenaamstelling van de aansluiting in het Centraal Aansluitingen Register maatgevend is. Evenals bij de levering van gas, betreffen de wijzigingen voor de bestaande inboekers geen uitzondering op het vereiste van een aansluiting, als bedoeld in de Elektriciteitswet 1998, maar bieden ze een alternatief voor de voorwaarde van de levering met een zogenaamde exclusieve aansluiting, te weten de levering van elektriciteit met een aansluiting die uitsluitend voor de levering van gas aan vervoer bestemd is. De bedoelde wijzigingen betreffen de mogelijkheid om elektriciteit met behulp van een secundair allocatiepunt en de mogelijkheid om elektriciteit met behulp van een geregeld meetinstrument te leveren. De eerste wijziging sluit aan op mogelijkheid die het Codebesluit meerdere leveranciers op een aansluiting (mloea) van de Autoriteit Consument en Markt verschaft.²⁷ In dit verband is van belang dat *leveranciers* in het codebesluit ziet op leveranciers van elektriciteit in de zin van de Elektriciteitswet 1998, te weten de onderneming die elektriciteit aan de afnemer met een aansluiting in de zin van die wet levert. Het betreft dus niet de inboeker die elektriciteit aan vervoer levert, die in termen van de Elektriciteitswet 1998 een afnemer, maar niet een eindafnemer in de zin van de Regeling garanties van oorsprong voor energie uit hernieuwbare energiebronnen en HR-WKK-elektriciteit is. Indien de inboeker met behulp van een secundair allocatiepunt uitsluitend elektriciteit aan een bemeterd leverpunt levert, dan stelt het Besluit energie vervoer dat punt gelijk met een exclusieve aansluiting. De tweede wijziging die als uitzondering op het vereiste van de exclusieve aansluiting geldt, betreft de levering van elektriciteit met behulp van een bemeterd leverpunt, voorzien van een geregeld meetinstrument als bedoeld in artikel 1 van de Metrologiewet.

Afgezien van deze uitbreiding van de inboekmogelijkheden van de bestaande inboeker, biedt artikel 10 de mogelijkheid om elektriciteit die met een directe lijn geleverd is, in te boeken. Bovendien wijst het artikel de inboeker aan die geleverde elektriciteit aan binnenvaart inboeken mag. Het betreft de onderneming die elektriciteit aan binnenvaart met een accupakket of met opgeladen elektrolyt (de vloeibare energiedrager in een accu) levert.

Onderdeel N (artikel 11)

Om als vrijwillig internationale duurzaamheidsstelsel door de Europese Commissie erkend te kunnen worden, moet het duurzaamheidsstelsel voorzien in een controle op

---

²⁷ Stcrt. 2017, 39821

de afwezigheid van doelbewuste wijziging of verwijdering van materialen opdat een levering, geheel of gedeeltelijk, onder bijlage IX van de richtlijn hernieuwbare energie komt te vallen. De nationale regeling die hierin voorzag, kan daarmee vervallen.

Onderdeel O (artikel 12)

Artikel 12 verschaft in het eerste lid de grondslag voor de factor voor dubbeltelling van betere biobrandstof (vermenigvuldiging van de energie-inhoud van een geleverde hoeveelheid biobrandstof met de factor 2, voor zover de inboeker over een geldende dubbeltellingverklaring beschikt). In het tweede lid geeft het artikel de grondslag voor de vermenigvuldiging van de energie-inhoud van geleverde hoeveelheid hernieuwbare brandstof.

Onderdeel P (artikel 14)

Ingevolge artikel 9.7.4.13 van de Wet milieubeheer is het bestuur van de NEa bevoegd om tot vijf jaar na het verstrijken van een kalenderjaar de ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer ambtshalve vast te stellen. Bij een wijziging van de levering tot eindverbruik, kan ook de hoeveelheid te sparen HBE's veranderen (de hoeveelheid te sparen HBE's is immers 10% van de ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare energie vervoer), maar ook de soort bijgeschreven HBE. Om te voorkomen dat het bestuur van de NEa bij een ambtshalve vaststelling van vijf jaar terug de (spaar)gevolgen door de jaren heen moet berekenen, in een situatie dat de verschillende soorten HBE's bestaan, bepaalt dit lid dat het bestuur van de NEa de gevolgen van de ambtshalve vaststelling op het saldo van HBE's in het lopende kalenderjaar toepassen moet.

Indien de vaststelling tot een afschrijving van een hoeveelheid per soort HBE's leidt en de rekeninghouder beschikt niet over voldoende HBE's per soort, dan wordt het verschuldigde aantal per soort HBE overeenkomstig de vaststelling afgeschreven. Daarbij geldt dat bijvoorbeeld een schuld in een hoeveelheid HBE's conventioneel, door een hoeveelheid HBE's bijlage IX-B, HBE's overig of HBE's geavanceerd ingelost mag worden. Deze afschrijving van een "hogere" soort HBE in het geval van een schuld van een "lagere" soort HBE, kan de rekeninghouder voorkomen door de hoeveelheid per soort op zijn rekening bij te schrijven HBE's te beheren.

Onderdeel S (artikel 29)

Vanwege de introductie van de nieuwe soort HBE bijlage IX-B, wordt de in artikel 29, vierde lid, opgenomen spaarvolgorde van HBE's aangevuld met deze soort HBE. Hierdoor wordt de spaarvolgorde als volgt: HBE-geavanceerd, HBE-overig, HBE bijlage IX-B, HBE-conventioneel.

Onderdeel T (artikel 30)

Deze wijziging is slechts een wetstechnische aanpassing. Het begrip 'soort hernieuwbare energie' wordt gedefinieerd in artikel 1 van het Besluit energie vervoer.

Onderdeel U (artikel 31)

Om te komen tot een stabiele en transparante markt voor HBE's publiceert het bestuur van de NEa meerdere keren per jaar een overzicht van het aantal per soort beschikbaar

HBE's. het is belangrijk dat deze publicatie zo actueel mogelijk is, maar de NEa dient ook te beschikken over de benodigde tijd om gegevens uit het register ten behoeve van de publicatie te verwerken. Derhalve is in artikel 31, onderdeel a, de voorwaarde geschrapt dat in de publicatie de aantallen beschikbare HBE's zijn verwerkt onmiddellijk voorafgaand aan de publicatie.

De in onderdeel b opgenomen wijziging hangt samen met de in artikel 9.7.2.5 van de Wet milieubeheer aangepaste datum van afschrijving. Dit was 1 april en wordt 1 mei.

Onderdeel V (artikel 33)

In artikel 33 vervalt de begripsbepaling van Kyotorekening, aangezien dit begrip samenhangt met de eveneens geschrapte artikelen 39 tot en met 41 over UER's .

Onderdeel W (artikel 36)

Artikel 9.8.2.4 van de Wet milieubeheer bepaalt dat wanneer de rapportageplichtige verzuimt om zijn uitslag tot vervoersverbruik in het Register rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies in te voeren, het bestuur van de NEa ambtshalve die hoeveelheid vaststelt. Met het nieuw toegevoegde tweede lid van artikel 36 wordt geregeld, zoals ook reeds was opgenomen in artikel 4, tweede lid, dat de gevolgen van deze ambtshalve vaststelling worden verrekend met het saldo van het lopende kalenderjaar. Hierdoor wordt voorkomen dat het bestuur van de NEa bij een ambtshalve vaststelling van bijvoorbeeld twee jaar terug de (spaar)gevolgen door de jaren heen moet herberekenen.

Onderdeel X (artikel 37)

eerste lid

De delegatiegrondslag voor dit artikel is artikel 9.8.2.5, tweede lid, van de Wet milieubeheer en ziet op het stellen van regels over de afschrijving door het bestuur van de NEa van het aantal per soort HBE's van de rekening van de rapportageplichtige. In artikel 37 wordt de volgorde vastgesteld van deze afschrijving, waarvoor wordt verwezen naar de volgorde zoals opgenomen in artikel 5, eerste lid. Vanwege de introductie van de nieuwe soort HBE bijlage IX-B, waardoor ook een nieuw artikel 5, eerste lid, onderdeel c, is ingevoegd, dient dientengevolge ook de artikel 37 te worden aangepast.

Evenals bij de afschrijving van de jaarverplichting als bedoeld in artikel 9.7.2.5 van de Wet milieubeheer, schrijft het register ter voldoening aan de reductieverplichting de verschuldigde HBE's af, ongeacht het op de rekening aanwezige saldo aan HBE's. Bij de afschrijving neemt het register de grenzen van het gebruik van HBE's-conventioneel in acht; dezelfde brandstofleverancier mag bijgevolg ter voldoening aan zijn reductieverplichting in zijn hoedanigheid van rapportageplichtige niet meer HBE's-conventioneel gebruiken dan hij in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik mocht ter voldoening aan zijn jaarverplichting. Bij de afschrijving van HBE's ter voldoening aan de reductieverplichting hanteert het register dezelfde volgorde als bij de afschrijving van HBE's ter voldoening aan de jaarverplichting, met dien verstande dat de HBE-geavanceerd alleen in laatste instantie afgeschreven worden, zoals bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel e.

tweede lid (nieuw)

Het tweede lid verwijst voor overeenkomstige toepassing naar artikel 5, tweede lid, met daarin opgenomen de vaststelling van het aantal nog verschuldigde HBE's na afschrijving, indien niet zou zijn voldaan aan de – in dit geval- reductieverplichting.

Onderdeel Y (hoofdstuk 2, paragraaf 3)

Vanwege het schrappen van de mogelijkheid om UER's in te zetten voor het voldoen aan de reductieverplichting, worden in deze paragraaf slechts nadere regels opgenomen met betrekking tot HBE's. De paragraafaanduiding is overeenkomstig aangepast.

Onderdeel Z (artikelen 39 tot en met 41)

Vanwege het schrappen van de mogelijkheid om UER's in te zetten voor het voldoen aan de reductieverplichting (de delegatiegrondslag in artikel 9.8.3.2 van de Wet milieubeheer is vervallen), komen deze artikelen te vervallen.

Onderdeel AA (artikel 45)

Deze wijziging betreft een tekstuele aanpassing.

Onderdeel AB (artikel 48)

Artikel 48 bevat een inmiddels uitgewerkte overgangsbepaling en kan derhalve vervallen.

Artikel II

De inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit zal plaatsvinden bij koninklijk besluit, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. Beoogd wordt dat het tegelijkertijd in werking zal treden met het wetsvoorstel ter implementatie van de nieuwe richtlijn hernieuwbare energie, tezamen met de eveneens nog te wijzigen Regeling energie vervoer. Gelet op de jaarsystematiek van het systeem van hernieuwbare energie die uitgaat van een kalenderjaar, dat op 1 januari begint en op 31 december eindigt, is voorzien in een inwerkingtreding per 1 januari 2022.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,

S. van Veldhoven – Van der Meer